

ህግ

ገዢ: ለህዝብ ት/ወጋጋ
ጸሐፊ: ዘመን ገጽ: አገልግሎት
ቀን: ለክፍል: ለገጽ: ለገጽ
ገጽ: ቀን ገጽ!!

ወጪ: ደመወዝ: አበበ
2002/2009
D. M. A.

ሥራ ሥራ

ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች

(Ethiopia will become a horn of plenty)

2002/2009

አዲስ አበባ በደመወዝ አበበ

ይህን መጽሐፍ ያለ አዘጋጁ ፈቃድ ማባዛት ወይም መልሶ ማሳተም በህግ የተከለከለ ነው።

Copy right © Demewez Abebe

September 2009

All rights reserved

አከፋፋይ፡- የምድር ጨው የማማከር አገልግሎት / 0911-40-45-54
ወይም 0911-88-46-59/

በመጽሐፉ ላይ አስተያየት ቢኖርዎት በፖስታ ሣ.ቁ 70893
ለደራሲው መላክ ይቻላል።

Sebcm2@yahoo.com

ለኢትዮጵያዊያን ሁሉ የሚሆን አዲስ መጽሐፍ
ይህንን ጠቃሚ መጽሐፍ

ለጠንቃቄዎ: መስከረም በታላቅ አክብሮት አበርክቼአለሁ ።
ከ የመጨረሻ: ከሰኔ ቀን 18/01/02 ።

ማውጫ

መታሰቢያ	9
ምስጋና	10
መግቢያ	11
መቅድም	13

ምዕራፍ 1

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው መጽሐፍ ቅዱሳዊ
የሆነውን የሥራ ሥነ ምግባር መርሆ ስንከተል ነው። 16-23

- መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሥራ ምን ያስተምራል?
- ጌታ ኢየሱስ የአናጺነት ሥራ ይሰራ ነበር
- የመጀመሪያው የኢደን ገነት ገበሬ ማነው?

ምዕራፍ 2

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ሥራን ሳንገቅ
ሥንሰራ ነው.....24-32

- ፋጋ: ባለዕጅቱ ብላጥሽ፤ ውኃ ሻጭ መሆን አልፈልግም
- እኔ እኮ የንጉስ ልጅ ነኝ እንዴት ሊስትሮ እሆናለሁ?
- በደቡብ አፍሪካ ቀበቶ እያዞረ የሚሸጠው ሰው
- ክቡር ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ

ምዕራፍ 3

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ስንፍናን
ስናስወግድ ነው33-40

- ሥራ ከምፈታ ልጄን ላፋታ
- ስሙን ይፍቱ ሥራ ብየዋለሁ
- ከበሬ ጋር በቀንበር ተጠምደው ያረሱት ገበሬ
- የአርባ ቀን ዕድሜ ነው
- ቻይዎናቹ አበሻዎቹ እና ግማሽ ወገቡ ላይ የተቆረጠው አካፋ

ምዕራፍ 4

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው የተዛባ ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከታችንን ስንተው ነው።..... 43-68

- ጨረቃ ዳቦ ጣይልኝ-ቀቢጸ ተስፋ
- የማይሰራባቸው የኃይማኖት በዓላት መብዛት
- በመገለጥ እያመካኙ የሰው እንጀራ የሚበሉ
- ከኃጢያት በስተቀር ዐለማዊ ሥራ የሚባል የለም
- መንፈሳዊና ስጋዊ ሥራ
- ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ
- እኔ ፍግ ለመዛቅ አልመጣሁም
- እግዚአብሔር ሥራ አትሰራ ብሎኛል
- ሥራ እርግማን ነው
- የሀምሳ ሰባት አመት ታሪክ ያላት እስራኤል እንዴት በለጠችን?

ምዕራፍ 5

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ባቋራጭ መክበርን ሥናቅም ነው።..... 69-84

- ሲሾም ያልበላ ሲሻር ይቆጩዋል
- ባሌስትራ ወርቅ ነው ብሎ ባንክን ማጭበርበር
- ሻሻ ! ጭልፊቶ ጥምጥም እና ጮቤ
- የውስጡንም የውጪንም በር ከፍተውላት ሄዱ
- ስለአንድ አጭበርባሪ እስቲ ልንገራችሁ
- አቤት ስንት ውሸት አለ !!
- በአቋራጭ የሰውን ገንዘብ የሚነጭ

ምዕራፍ 6

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው የተዛባ የሥራ አመለካከታችንን ስንተው ነው።..... 85-98

- በስራ ሰዓት የኮምፒውተር ገም የሚጫወቱ የሥራ ኃላፊዎች
- አሁንም ስለ ድንገት ቅንሳ እያወራን ነው

- ስንት ብዬ በደረሰኝ ልጻፍልህ
- የሀገር ውስጡ ሰው መሳይ በሽንጎ
- ኃብታም ሚስት ስጠኝ
- ኢትዮጵያውያን አብረው ይበላሉ እንጂ አብረው አይሰሩም

ምዕራፍ 7

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ወላጆች ልጆቻቸውን ለሥራ ማነሳሳት ሲችሉ ነው።.....99-107

- ልጆችን የስለት ልጅ ነውና ምን በወጣው ሥራ ይሰራል
- የትናትና ማሙሾች
- የትምህርት ሚኒስቴር ካሪኩለምና ሥራ
- በ1984 ዓ.ም ጸድቆ የወጣው የህጻናት መብት ድንጋጌ ሰነድ

ምዕራፍ 8

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ቤተክርስቲያን ምዕመናኗን ለስራ ስታነሣሣ ነው።.....108-123

- ቤተክርስቲያን ምዕመናኗን ለሥራ እንድታነሳሳ ምን እናድርግ?
- ኢቫንጀሊካል ቲዎሎጂካ ኮሌጅ /ኢቲሲ / ምስክር ነው
- ቤተክርስቲያን ነጋዴ አይደለችም
- እግዚአብሔር ስላለ ሥራ ክቡር ነው
- ሥራ የለንም በእምነት መጋባት እንችልም ወይ?

ምዕራፍ 9

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው መንግስት ሠራተኞችን ለበለጠ ሥራ ማበረታት ሲችል ነው።.....124-129

- ሁሉም ቢተባበር የት ይደረስ ነበር
- ክንፍ የሌለው አሞራ
- ልብስ መልበስና ማውለቅ አይሰለችም

ምዕራፍ 10

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው የቁጠባ ባህላችን
ሲጥበር ነው 48-50..... 130-137

- የቁጠባ ባህላችን እንዲዳብር ምን እናድርግ?
- መገን ያራዳ ልጅ አይፈራም ኪሳራ
- አስር ሃያ ሰባ የለበት ወከባ
- የምትችለውን ያህል ስራ /ጆን ዊስሊ/

ምዕራፍ 11

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው በአንድ ሥራ ረከተን
መቀመጣችንን ሥናቅም ነው::..... 138-149

- የአዲስ ፈጠራ ባለቤት መሆን እንችላለን
- በዓይነቱ ልዩ የሆነ የውሻ ባዛር
- ብሔራዊ ቲያትር አካባቢ ያሉ ሊስትሮዎች ሥራ ፈጠራ
- የበርካታ ሙያዎች ባለቤት ነው
- ሃሳቡን ያገኘሁት ከአንድ የታክሲ ሾፌር ነበር
- እኛ የምንፈልገው ሁለገብ ሠራተኛ ነው

ምዕራፍ 12

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ጥሬ ኃብታችንን
በትክክል መጠቀም ስንችል ነው::..... 150-156

- የበሬ ግምባር የምታህል መሬት
- የአስራ ሦስት ወር ጸጋ
- አንድ ሰው ሁለት ዛፍ
- ውኃ ከሌለ ኤሌክትሪክ የለም
- ባህር ዛፍ ኢትዮጵያዊ አይደለም
- ከኤስ አይ ኤም ፈረንጆች ጋር የመጣው የአፕል ፍሬ
- ጃኒ ኤሪክሰን በአለም ላይ በአፋ ስዕል በመሳል የታወቀች ሰዓሊ
- ቻይናዎቹ መንገድ ሲሰሩልን ድንጋይ ከአገራቸው አላመጡም

ምዕራፍ 13

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው አላስፈላጊ ጦርነቶች
ውስጥ መግባትን ስናቆም ነው:: 157-159

- ኢትዮጵያና ላይቤሪያ
- ከድርቡሾች፣ ከጣሊያኖች፣ ከሶማሊያ እና ከኤርትራ ጋር
- አገሬን ለሰው አልሰጥም
- ድገነት ብቻውን ሊያሸንፈን አይችልም

ምዕራፍ 14

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ውጭ አገር
በመሔድ ብቻ ሳይሆን በአገራችንም ጌታ እንደሚባርከን
ስናምን ነው:: 160-178

- የአገሬ አፈር ይብላኝ
- ምን እንማር ይሆን ?
- የድህነትን ኩርኩም የቀመሱ ሀገሮች
- አገር ቀሚስ ናት
- የውጪ አገር ዜጋ / ፈረንጅ / ማግባት አፈልጋለሁ
- እኔን በሀገሬ ባርኮኝ አይቻለሁ
- አረብ አገር የሄዱት እህቶች-
- የዲቪ ፎርምና ወረፋው
- ለእግዚአብሔር አትላንታም ወላይታም አንድ ነው
- ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ አሜሪካ ትዘረጋለች
- የኢትዮጵያ ሀዝብ መዝሙር

ምዕራፍ 15

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ጊዜያችንን
በአግባቡ መጠቀም ስንችል ነው:: 179-189

- የአንድ ሰከንድ ጥቅም ለማወቅ ኃይሌ ገብረስላሴን እንጠይቅ

- ለአንድ ሰከንድና ለአንድ ሳንቲም ብዙ አልጨነቅም
- የአዘባ ቀጠሮ
- ዳተኛ መሆናችን ምነው ጃል !
- የፍርድ ቤትና የእጮኛ ቀጠሮ
- ብዙ እንቅልፍ ድህነትን ያመጣል
- አገር የጋራ ድህነት የግል ነው
- ቤተሰቦቻችን ሞራና ስኒ ሲያነቡ ኖረዋል

ምዕራፍ 16

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው በልመና ለመኖር
ማለባችንን ስናቆም ነው። 190-196

- ፈረንጅ ፈረንጅ መኒ መኒ
- ልመና ባህል ሊሆን አይገባም
- ካናዳ ይዝነብ እንጂ ችግር የለም
- ስለቤዛዊት ዓለም
- ስለ ቆራጡ መሪያችን
- የእርሳ ዝንብ
- በጣም አዝናለሁ ኤች አይ ቪ የለብሽም ተባልኩ
- ልመና ተረት ይሆናል

ምዕራፍ 17

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ሚዛኑን የጠበቀ
የሥራ አመለካከት ሲኖረን ነው። 197-204
ማጠቃለያ 205

መታሰቢያ

የዚህን መጽሐፍ መታሰቢያነት ለማን ላድርግ ብዬ ሳስብ ወዲያው
ወደ አዕምሮዬ የመጡት ከዛሬ ሦስት ዐመት በፊት በሞት የተለዩን
በጣም የምወዳቸውና የማከብራቸው የባለቤቱ አባት አቶ ሽመልስ በየ
ለማ ናቸው። እኔም ይህንን አራተኛውን መጽሐፌን ትዝታቸው
ሁልግዜ ከልቤ ለማይጠፋው ለአባቴ ለአቶ ሽመልስ በየ መታሰቢያ
እንዲሆን ሳበረክት ከፍ ያለ ደስታ ይሰማኛል።

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ እንድጽፍ ጤና ጥበብ ጸጋ እውቀትና ክህሎት የሰጠኝን ፋጣሪዬን እግዚአብሔርን ከሁሉ አስቀድሜ ከልቤ አመሰግንዋለሁ።ክብር ለሰሙ ይሁን።

በመቀጠል ከጎኔ ቆማ ያበረታታችኝና የጸለየችልኝ ባለቤቴን እንዲሁም በጣም አድር የምወዳቸውንና የማከብራቸውን ልጆቼን አመሰግናለሁ።

ይህ መጽሐፍ የእኔ የሥራ ውጤት ብቻ ሳይሆን ከእኔ በፊት ስለ ሥራ ግሩም አስተሳሰብ እና አመለካከት ያላቸው ወገኖችም የስራ ውጤት ስለሆነ እነርሱንም ላመሰግን እወዳለሁ።የቤተክርስቲያኔ ወንጌላዊያን ሽማግሌዎች ከጎኔ ቆማችሁ ስለጸለያችሁልኝ እና ስለ አበረታታችሁኝ አመሰግናለሁ።ጋሽ መርጋ ሰርቤሳ ቢሮ ድረስ መጥተው ስለ ጸለዩልኝ እና መልካም አስተያየትዎን በጽሑፍ ስለሰጡኝ እጅግ አድርጌ አመሰግናለሁ። እግዚአብሔር ያክብርልኝ። አለምጸሐይ እውነቱን የምስራች እና ፍሬሕይወት በጽሑፍ ስለረዳችሁኝ ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው።

የዚህን መጽሐፍ ረቂቅ አንብባችሁ ግሩም አስተያየታችሁን ከምስላችሁ ጋራ ስለሰጣችሁኝ በእውነት በጣም አድርጌ ላመሰግናችሁ እፈልጋለሁ፤ እግዚአብሔር ያክብርልኝ።

እንዲሁም Dr. Fred vangorkom family እንደገና ከልብ አድርጌ ላመሰግን እፈልጋለሁ። አቶ ጌታቸው በለጠንና ተመስገን ሳህለን ስለሰጣችሁኝ ሞያዊ አስተያየትና እርማት አመሰግናለሁ። በአጠቃላይ በጸሎታችሁ በገንዘባችሁ እና በምክራችሁ ከጎኔ ቆማችሁ በውስጤ የተጸነሰውን ይህን ቅሪት በሰላም እንዲወለድ የበኩላችሁን እገዛ ያደረጋችሁትን ሁሉ ከልቤ አመሰግናለሁ። ተባረኩ።

መግቢያ፡-

ጊዜው የደርግ ዘመን ነበር ፡ የደርግ መንግስትም ሶሻሊዝምን በኢትዮጵያ አሰፍናለሁ ብሎ ደፋ ቀና የሚልበት ጊዜ ነበር። ያኔ እኔ ወጣት ልጅ ነበርኩ። አስታውሳለሁ ደርግ ሥልጣን ላይ የወጣበትን መስከረም 2 የሚባለውን በዓል ለማክበር ስንሄድ፤ የአካባቢያችን ሰዎች ሁሉ በነቂስ ወጥተን እጅብ ብለን እየተጓዝን መፈክር እናሰማ ነበር። ከመሐከላችን ታዲያ የጊዜው የፖለቲካ አካሄድ የገባው ሰው ድምፁን ከፍ ያደርግና “ግራ እጃችንን በማውጣት መፈክር እናሰማለን” ይላል እኛም ከአንገት ይሁን ከአንጀት ባልታወቀ አሳብ (Motive) የታዘዝነውን ግራ እጅ እናወጣለን፤ አናወጣም ብንል ችግር እንዳይገጥመን እንፈራለንና “ጊዜ የሰጠው ቅል ድንጋይ ይሰብራል” ነውና ነገሩ። ታዲያ ከምናሰማቸው መፈክሮች ውስጥ በልጅነቴ አዕምሮ የማይገባኝና አሁን ካደኩ በኋላ የተረዳሁት መፈክር ቢኖር “ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች!” የሚለው ነበር። አልገባኝም ነበር ለካ ኢትዮጵያ ኃብታም ትሆናለች ረሀብ ከእንግዲህ አይነካትም፤ ዳቦም እንደልብ ሆኖ ይትረፈረፋል የሚል ትርጉም ነበረው። ሆኖም ባይገባኝም ግራ እጄን አውጥቼ መሪያችን ይበቃል ብሎ እስካሰበበት ቁጥር እየደጋገምን እንል ነበር። ታዲያ ለመፈክሩ ግራ እጃችንን ከአፋችን ጋር አነሳን እንጂ ከልባችን ጋር ሁላችንም አላነሳንም ነበርና ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት መሆኗ ቀርቶ የዳቦ ቅርጫ ውስጥ ገብታ ኖራለች። ከእንግዲህ ግን እንዲህ አይሆንም።

እኔም “ሥራ - ሥራ ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች” የሚለውን ርዕስ ሰጥቼ ይህን መጽሐፍ ለመፃፍ የተነሳሳሁት ለሀገሬ ባለኝ ልባዊ ቅናት እና ጌታ በልቤ ባስቀመጠው ራዕይ መሰረት ነው ። ሙት የሚመስለውን የሥራ ባህላችንን ሕይወት ሰጥተን ሁላችንም ለሥራችን ትጉህና ታማኝ በመሆን እንድንነሳሳ ለማበረታታት ነው። ያኔ በሁሉ ነገር የዓለም መጨረሻ የሆነችው ኢትዮጵያ የዓለም

መጀመሪያ ትሆናለች ብዬ እንምታለሁ። በድህነት የምትታወቀውም ኢትዮጵያ በተቃራኒው በብልጽግና፤ እና በሥራ ታታሪነት ትታወቃለች። በዓለም ላይ ያለን የድህነት ታሪክና መታወቂያዎችንም ተረት ሆኖ ይቀራል። በዓለም ላይ በሩጫ እንደኛ ሆነን እንደምንመራና እንደታወቅን ሁሉ በድህነትም ላይ ተረባርበን በመዝመትና ችጋርን በማጥፋት ልንታወቅ ይገባል። ሐኪም ቤት በምንሔድበት ጊዜ ሐኪሞች ስለበሽታችን እንደሚነግሩንና ለዚያ በሽታችንም ተገቢውን መድሐኒት እንደሚያዙልን ሁሉ፤ ይህም መጽሐፍ በሥራ ስነ-ምግባር ዙሪያ ጤና ባጣንባቸው አካባቢዎች አተኩሮ የበኩሉን አስተዋጽኦ ለማበርከት ሙከራ ያደርጋል። ሐኪሞቹ በአንድ ጊዜ ስለጠቅላላው የጤናችን ሁኔታ የሰፋና የተብራራ መግላጫ እንደማይነግሩን ሁሉ፤ ይህም አነስተኛ መጽሐፍ ከጊዜ ጥበትና ቅድሚያ ሊሰጣቸው ከታሰቡት ነገሮች አኳያ ሊያተኩር እና ሊጠቁም የሚፈልገው መታረም ባለባቸው የሥራ ስነ ምግባሮቻችን ዙሪያ ብቻ ይሆናል። ይህ ማለት ግን በኢትዮጵያውያን የሥራ ስነ-ምግባር ዙሪያ ምንም በጎና የሚያበረታታ የሥራ ባህል የለም ማለት እንዳልሆነ አንባቢው እንዳስተውል አጠቁማለሁ። ነገር ግን መጽሐፉ በሽታችን ላይ ያተኮረችው ለነገ ጤናችን ኃይል እንድንበዛልንና በሰላም መኖር እንድንችል ነው።

ስለዚህ ትኩረት ይሰጣቸው ብዬ የማነሳቸው ጉዳዮች በሙሉ ስህተትን ፈልጌ የማነሳቸው ነገሮች ሳይሆኑ ይልቁንም ድህነትን ከምድራችን ላይ ለመቀነስ ብሎም ለማጥፋት ለመንደርደሪያነት ይፈይዳሉ በማለት ነው። በተጨማሪም የነገዋን ኢትዮጵያችንን የዳቦቅርጫት ያደርጋሉ በሚል የጋለ ስሜት እና ተስፋ ነው። በዚህ ዕሳቤ መስተካከል ያለባቸውን የአገራችንን የሥራ ስነ-ምግባሮች በዚህ መጽሐፍ ላይ ለመቃኘት ሞክሬአለሁ። መልካም ንባብ።

ወ/ዊ ደመወዝ አበበ

መቅድም

ሥራ ሥራ ሥራ

አሜሪካ፣ ጀርመን፣ ጃፓን በአሁኑ ጊዜ ተዋቂና ታላቅ እንደሆኑ በአንድ ወቅት ኢትዮጵያም ታላቅና ታዋቂ አገር ነበረች። ለተግባቦት (communication) የምትጠቀምበት የራስዋ ፊደል ነበራት። የአክሱም ሐውልት፣ በምድር ስር ካለ ድንጋይ የተቀረጹት የላሊበላ ቤተክርስቲያኖች የዱሮዎቹን ኢትዮጵያውያን የማሰብና የመፍጠር ችሎታና ባለቤቶችና ትጉህ ሠራተኞች መሆናቸውን ይገልጻሉ። በሁሉ ነገር እራሳችንን እንችል ነበር፤ ጥጥ አምርተን፣ ፈትለን ሽምነን እንለብስ ነበር። እህል አምርተን በጎተራ አስቀምጠን እየፈጨን እራሳችን በሰራነው ምጣድ እየጋገርን እንበላ ነበር። ዛሬ እንጂራ የምንጋግረው በድሮ ጊዜ በፈለሰፍነው ምጣድ ነው። ፈረንጆች ምጣድ አልሠሩልንም።

እናቴ ለቡና ጎረቤት ስትጠራ ጥጥና እንዝርትዋን በሙዳይ ይዛ ትሄድና ቡና ሲጠጡ (ከአቦል እስከ ሶስተኛ) ትፈትል ነበር። ሌሎችም ሴቶች እንደዚሁ ቡና እየጠጡ ወሬአቸውን የሚደልቁት እየሰሩ (እየፈተሉ) ነበር። በጊዜ መጠቀም ማለት እንደዚህ ነው።

በዚህ መጽሐፍ በሚገባ እንደተብራራው አለቃን እያዩ መሥራትና አለመስራት አደህይቶናል። ሰራን አለማክበር፣ ለስኬታማነት አለመጣር ወደ ጎሳ አስቀርቶናል። ለመኮረጅ እንጂ ለሥራ ፈጠራ አዕምሮ ክፍት አይደለም። አንዱ ጃፓኖዊ አስተያየቱን ሲሰጥ "አንዱ የተሰፋ ልብስ የመሸጥ ንግድ ቢጀምር

ሌላው ያንኑ ዓይነት ንግድ በጎን ይጀምራል" ብሏል።

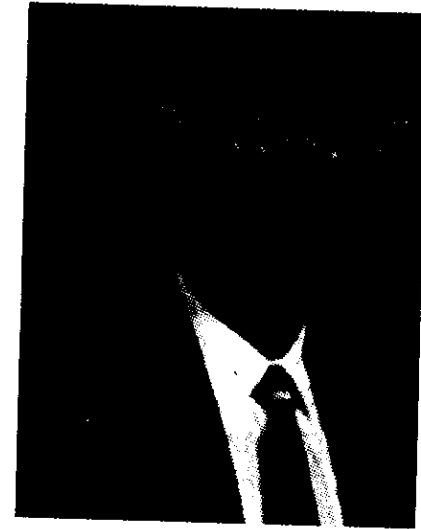
ሌላው ፈረንጅ ደግሞ "የኢትዮጵያውያን ትኩረት ባለፈው ላይ ነው" አለ። ባለፈው ታሪካችን መኩራቱ መልካም ቢሆንም በታሪክ መኩራት ብቻውን እንጀራ አያበላም። ከድህነት ለመውጣት ብቻ ሳይሆን ለማትረፍ መሥራት አለብን። መደበኛውን ሥራችንን ተገን አድርገን ወደ መጠጥ ቤት በመሄድ ፈንታ ሌላ ገንቢ ሥራ መሥራት ይገባናል። መጽሐፍ ማንበብ የጓሮ አትክልት መትክል፤ በማሕበራዊ ስራ መሳተፍ፤ የማታ ትምህርት መማር፤ ማስተማር ወዘተ.....

ወደጊላ የቀረነው በእጃችን መሥራት እንደ ወራዳ ስራ ስለምንቆጥር ነው። ግብርናን እንደ ወራዳ ሥራ መቁጠርን ማቆም አለብን። በዚህ መጽሐፍ እንደተብራራው ስራ ክቡር ነው። በእጅ መሥራት ያበለጽጋል እንጂ አያዋርድም። የእገሌ ልጅ ሆኜ እንዴት ይህን ሥራ እሰራለሁ ማለት አጉል ኩራት ነው። አሁን አሁን "የንጉሡ ልጅ ሆኜ!" መባልም ተለምዷል።

"እግዚአብሔር አምላክ ሰውን በኤደን የአትክልት ቦታ አኖረው። ይህንን ያደረገው ሰው የአትክልቱን ቦታ እንዲያለማውና እንዲንከባከበው ነው" (ዘፍጥ 2፡15) ይህ ጥቅስ በግልጽ ሰው ለሥራ እንደተፈጠ ያስረዳል። ሰው ለስራ እንደተፈጠረ መሥራት እንዳለበት ቤተክርስቲያን ማስተማር አለባት። ምድር ለሰው ጥቅም የተሰጠችው ፍሬ እንድታፈራ ነው። ፍሬ ለማፍራት መቆፈር በውስጧ ፍሬ ማስቀመጥ (ዘር መዝራት) አለብን። ይህን የሚያደርገው ሰው ነው። ባዶ መሬት መኖር የለበትም። ባዶ መሬት እንዳይኖር መንግስትም ኃላፊነት አለበት።

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

ወ/ዊ ደመወዝ አበበም "እንሥራ እንሥራ አንራብም። በንሰራ ለሌላም እንተርፋለን" ይለናል። እኔም አሜን አላለሁ።

አቶ ሚኒሊኮን በለጠ
ከመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው እንዴት ነው?

ምዕራፍ 1

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን የሥራ ሥነ ምግባር መርሆ ስንከተል ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሥራ ምን እንደ ሆነ ከመነገሩ በፊት አንድ ትጉ ሠራተኛ በብርቱ ሥራ ተጠምዶ ይታያል። እርሱም ሠራተኛው እግዚአብሔር ዓለም ውስጥ ሥራ የሚባል ነገር እንዳለና ይህም ሥራ ክቡር እንደሆነ የምንረዳው ከራሱ ከእግዚአብሔር ነው። በመጽሐፈ ዘፍጥረት የመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ “ፈጠረ፣ ለየ፣ አደረገ” (1፡1-7-11) የሚሉ ቃላትን አናነባለን። እነዚህ ሥራንና ተግባርን የሚያሳዩ ቃሎች እግዚአብሔር ሠራተኛ አምላክ መሆኑን ይመሰክራሉ። እግዚአብሔር በየቀኑ የሚሠራው፣ የሚከውነውና የሚፈጥረው ነገር ነበረው። ሲሰራ እንጂ እንደ ግሪካውያኑ አማልክት ሲንፈላለስ አናየውም። ሲከውን እንጂ እንደ ምሥራቃውያኑ አማልክት ሲያንቀላፋ አናየውም። ሲፈጥር እንጂ እንደ ዘመኑ ምድራውያን ሲለግምና ሲቦዝን አናየውም። በአንድ ወቅት የሰንበት ት/ቤት ተማሪዎች “ለመሆኑ እግዚአብሔር ቀኑን ሙሉ ምን ሲሠራ ይውላል? ብለው እንደጠበቁት፣ እኛም ጥያቄውን

ሥራ... ሥራ ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ብናነሣ መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠን መልስ “ብዙ እጅግ ብዙ” የሚል ነው።

ለሥራ ትርጉም የሰጠው አምላክ፣ እርሱ ራሱ ብርቱ ሠርተኛ ነው። የሥራ አባት እንደሆነ ሁሉ፣ የሥራም ምሳሌ ነው። በመጀመሪያ ሰማይና ምድርን ፈጠረ። ቀጥሎም የሰማይ አካላትንና እንስሳትን አበጀ። በመጨረሻም የፍጥረቱ ቁንጮ የሆነውን ሰውን በአምሳሉ ፈጠረው /ዘፍ1/። ከእነዚህ ክንዎኔዎችና ተግባሮች እንደምንረዳው እግዚአብሔር “የሥራ አምላክ” ነው²⁴። መዝሙረኛው ምስክርነቱን ሲሰጥ “የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል” /19-1/ ይላል። በሌላም ስፍራ ሰማያት የእጁ/የጣቱ ሥራዎች እንደ ሆኑ ይገልጻል። /መክ 8-3/ ።

ስለ ሥራ በምንነጋረርበት ጊዜ፣ ስለ እግዚአብሔርም መነጋገር ግድ የሚሆነው በዚህ ምክንያት ነው። ሥራ የሰዎች ግኝት አይደለም። ከእግዚአብሔር የተገኘ አምላካዊ በረከት ነው። በመሆኑም በአምሳሉ ለፈጠረው ሰው ሥራን ሰጠው /ዘፍ 1-28/ ። እርሱ ቦዘኔ ስላልሆነ ሰውም ቦዘኔ እንዲሆን አይፈልግም። ይልቁንም የዴደንን ገነት /የእትክልት ቦታ/ ካዘጋጀ በኋላ የፈጠረውን ሰው በዚያ እንዲኖር አደረገው እንዲያበጀው፣ እንዲጠብቀው እንዲንከባከበው /ዘፍ 2-8-15/። ሥራው ብዙ አምላክ ለሰዎችም ብዙ መልካም ሥራዎችን ሰጠ። አሁን አዳምና ሔዋን ዘር መዝራትና ምድርን ማልማት አለባቸው/ዘፍ 2-5/ የከበረ ድንጋይ ማውጣት አለባቸው /ዘፍ 2-10-13/ የገዛ ምግባቸውን ማዘጋጀት አለባቸው /ዘፍ 2-9/ ለእንስሳቱም ስም ማውጣት አለባቸው /ዘፍ 2-19-20/። በዚህ ሁሉ ውስጥ

ሥራ... ሥራ ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የምናስተውለው አንድ ነገር አለ። ይኸውም በእግዚአብሔር ዓለም ውስጥ ሥራ የተባረከ ተግባር ነው።¹

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ስራ ምን ያስተምራል ?

እግዚአብሔር ሠራተኛ ነው።

እግዚአብሔር ከመጀመሪያ እራሱ ሰራተኛ በመሆኑ ለስራ ክብርን ሰጧል።

እግዚአብሔር ሰውን በእጁ አበጅቶታል/ዘፍ2:7/ ከምድር ዐፈር

ሄዋንን ለመፍጠር እግዚአብሔር እንደ /ቀዶ ጥገና ሕክምና / ሃኪም ሠርቷል /2:18/

እግዚአብሔር የምድርና የአየር ላይ ፍጥረታትን ሁሉ ፈጥሮአል

እግዚአብሔር ተግቶ ሠርቶ በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ አርፎአል/2:2:3/

ከብዙ ሺህ አመታት በኋላም ጌታችን ኢየሱስ »አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ» /ዮሐ5:17/ በማለት የእግዚአብሔርንና የእርሱን የሁልጊዜውን ሠራተኛነት አረጋግጧል።

ጳውሎስም /በሐዋ.ሥራ 14:17/ »ከዚህም ሁሉ ጋር መልካም ሥራ እየሠራ፤» ብሏል

ጌታ ኢየሱስ ለሥራ መለኮታዊ አክብሮት ሰጥቷል።

ጌታ ኢየሱስ ባደገበት ከተማ የሚታወቀው በአናሊነቱ /ማር6:3/ እና በአናሊ አካላዊ ሁኔታው ልጅነቱ /ማቴ:13:55/ ነበር። ይህን የጸራቢው የማርያም ልጅ የዮሳም የይሁዳም የስምኦንም ወንድም አይደለምን (ሉቃስ 2:51) «ይታዘዝላቸው

¹ ክርስትያናዊ ሥነ ምግባር ሚኒሊክ እስፋው ገጽ 39-40

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ነበር» ይላል። በኃላም በአገልግሎቱ ሰንበትን እስከ ማፍረስ ድረስ በመሄድ ሰርቷል። በሰንበት መፈወሱን የተቃወሙትን አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ» በማለት መልሶላቸዋል። በሌላ ቦታ ደግሞ «የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው» /ዮሐ.4:34/ ሲል ተናግሮአል። እንደገና በ ዮሐ 9:14 «ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች» በማለት ተናግሮአል።

በአገልግሎቱም መጨረሻ የሰጠውን ሥራ በመጨረስ እንዳከበረው ለእግዚአብሔር ተናግሮአል /ዮሐ.17:4/

ጌታ ኢየሱስ ለሎሌ አገልጋይነት አክብሮትን ሰጥቷል። «በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው የተቀመጠው አይደለምን እኔ ግን በመካካላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ/ሉቃ22:27/ ብሏል።

ሥራ ከሰው ልጅ የመፈጠር አላማ አንዱ ነው። ስለሆነም ቅዱስና የተለየ ነው። አራተኛው ትእዛዝ ለስድስት ቀናት መሥራት የተገባ እንደሆነ ያስተምራል። /ዘፀ.20:8፤23:12/ «ስድስት ቀን ሥራ ተግባርህንም ሁሉ አድርግ» የሕይወታችን 85% ለሥራ የተሰጠ መሆኑን አለበት

አባታችን አዳም በኤደን ውስጥ ለግብርና ሥራ ታጭቶ ነበር። «ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ በኤድን ገነት እኖረው » ዘፍ2:15። ሥራ ከውድቀት በኋላ የመጣ አይደለም። ይልቁንስ ሰው ከውድቀትም በኋላ ሥራን እንዲሠራ ታዘዘል /ዘፍ3:23/። ከዚህ ነጥብ ጋር የተያያዙ ሃሳቦች በተ.ቁ 14 ላይ በዝርዝር ተመልክተዋል።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በመክብብ መጽሐፍ ሰባኪው፡- እውነተኛ ደስታ የሚገኘው አንድ ሰው በሚሠራው ሥራ እንደሆነ አስተምሮአል። “እነሆ እኔ ያየሁት መልካምና የተዋበ ነገር ሰው እግዚአብሔርን በሰጠው በሕይወት ዘመን ሁሉ ደስ ይለው ዘንድ ነው፤ ይህ እድል ፈንታው ነውና። እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ባለጠግነትንና ሃብትን መስጠቱ፤ ከእርስዎም ይበላና እድል ፈንታውን ይወስድ ዙንድ በድካሙ ደስ ይለው ዘንድ ማሠልጠኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው” /መክ5:18- 19/። ሠርቶ መብላትና መጠጣት ደስታን ይሰጣል።

“ሊሠራ የማይወድ አይብላ” /ተሰ 3:10/ የሚለውን መርህ የሰጠን ጳውሎስ ነው። የቀደመችው ቤተክርስቲያን ለዚህ መርህ ታማኝ ነበረች። ዲዳኬ የተባለው የአባቶች መጽሐፍ ተዘዋዋሪ ሰባኪዎች ወይም ነቢያት ለሦስት ቀን ብቻ እንዲስተናገዱ ያዝነበር። ከሦስት ቀን በላይ ከቆየ ሰባኪው ሥራ መሥራት ወይም መሄድ ይጠበቅበት ነበር።

አንድ ሰው ለቤተሰቡ የሚገባውን ያቀርብ ዘንድ መስራት አለበት። «ነገር ግን ለእርሱ ስለሆኑት ይልቁንም ስለ ቤተሰቦቻቸው የማያስብ ማንም ቢሆን፤ ሃይማኖትን የካደ ከማያምን ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው» /1ጢሞ 5:8/።

ሰው ሰርቶ በማግኘት ለወንጌል በገንዘቡ ያገለግላል። የእግዚአብሔርን መንግሥት ሥራ ለማግዝ አስራቱንና ስጦታውን መስጠት ይችላል። ዘሌ 27:30-33፤ ማቴ 23:23-24፤ 2ቆሮ9 ይመልከቱ።

አንድ ሰው ሌሎችን ማለትም ድሆችንና ደካሞችን መርዳት ይችላል ዘንድ መሥራት አለበት። «የሰረቀ ከአንግዲህ ወዲህ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አይሰረቅ፤ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ለጉደለው የሚያካፍለው እንዲኖርለት በገዛ እጆቹ መለካምን እየሰራ ይድከም» ኤፌ4:28። ለማካፈል መስራት ያስፈልጋል።

ሥራ ሊከበር ይገባዋል። በእብግዚአብሔር ቤት ውስጥ ከበራታና ደረጃ በሹመት፤ በማዕረግ፤ በደረጃ ብዙ በመቆየት፤ በሃብት፤ በትምህርትና በዘር አይደለም። ሎሌ አገልጋይነት ኢየሱስ ያመለከተን ትልቁ መክበር ነው። /ማቴ 20:28/ ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን ብሏልና።

ሥራ ለመልካም ምስክርነት ይጠቅማል

ጌታ እንዲህ ሲል አስተምሮአል «መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለው አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ በሰው ሁሉ ፊት ይብራ።» /ማቴ5:16/

ጴጥሮስም በስደትና በመከራ ላይ የነበሩትን ምዕመናን «ስለሚመለከቱት ስለ መልካም ሥራችሁ ክፋ እንደምታደርጉ በዚያ እናንተን በሚያመብት ነገር፤ በሚጉበኝበት ቀን እግዚአብሔርን ያከብሩት ዘንድ በአሕዛብ መካከል ኑሮአችሁ መልካም ይሁን» ሲል ይመክራል። /1ጴጥ2:12/

ጳውሎስም እንደዚሁ መክሮአል « ነገር ግን ወንድሞች ሆይ፤ ከፊት ይልቅ ልትበዙ በፀጥታም ትኖሩ ዘንድ ልትቀኑ፤ የራሳችሁንም ጉዳይ ልትጠነቀቁ፤ እንደችም እንዳያስፈልጋችሁ በእጃችሁ ልትሠሩ እንለምናችሁኋለን» /1ተሰ4:11-12/።

ሰው የራሱን ሥራ በአግባቡ በመስራት ራሱን ሊችል በሌሎች ዘንድ መልካም ምስክርነት ይኖረዋል።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

**ለማጠቃለል በመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ
መሠረት ክርስቲያኖች መሥራት ያለብን፡-**

እግዚአብሔር ሠራተኛ ስለሆነ
ጌታ ኢየሱስ ለሰራ ክብር በመስጠቱ
ሥራ የሰው ልጅ የተፈጠረለት አላማ በመሆኑ
አዳም ከውድቀት በፊት ለሥራ በመታጨቱ
የሰውነት መገለጫ በረከት እንጂ መርገም ባለመሆኑ
ለመብላት
ሰርቶ በመብላት ደስተኛነት ስላለበት
ቤተሰብን ለመደገፍ
የቤተክርስቲያንን ሥራ በስጦታችን ለመስራት
ሌሎችን ለመርዳት ነው።²

²ቴዎድሮስ በየነ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሥራ ምን ያስተምራል ለስልጠና የተዘጋጀ ጽሑፍ 2000 ዓ.ም

**በትናንት አትቆጭ አልፏልና
በነገም አትመካ ያንተ
አይደለምና በዛሬ ግን ሥራ
ተሰጥቶኋልና!**

ምዕራፍ 2

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ሥራን

ሳንንቅ ሥንሠራ ነው።

አንዱ ኢትዮጵያ እንዳታድግ ያደረጋት ምክንያት ቢኖር በውስጧ የሚኖሩ ህዝቦች ትንንሽ ገቢ የሚያስገኙ ሥራዎችን መናቅና ለመስራት ፈቃደኛ አለመሆናቸው ይመስለኛል። እኔ ባደኩበት አካባቢ የሚናቁ፣ ኅብረተሰቡ የሚያወግዛቸው፣ ግን ለሀገር ዕድገት መሠረት የሆኑ ግሩም ሥራዎች አሉ እነርሱም፡-

- ⇒ ብረት ሰሪ /ባለዕጅ
- ⇒ ሽማግሌ /ቁጢት በጣሽ/
- ⇒ ሽክላ ሰሪ /ፋጋ/
- ⇒ እንጀራ ሻጭ
- ⇒ ውኃ ሻጭ
- ⇒ እንጨት ሻጭ
- ⇒ ቆዳ ፋቂ

የሚባሉ ሲሆኑ አልፎ አልፎ መሰዳደቢያም ይሆኑ ነበር፤ የእንጨት ሻጭ ልጅ፣ የውኃ ሻጭ ልጅ፣ የቁጢት በጣሽ ልጅ፣ የቆዳ ፋቂ ልጅ እና የባለ ዕጅ ልጅ ወዘተ በመባል። ዛሬ እንዲህ ዓይነቱ አመለካከት እጅግ ጉልቶ ባይታይም ቅሬታው ግን አለና ሊጠፋ ይገባል። መናቅ ያለበት ሥራ ለእግዚአብሔር ክብር ለሰው ልጆች ጥቅም የማይውል ኃጢአት እንጂ ከዚህ ውጪ የሆነ ሥራ አይደለም። ሥራ ክቡር ነው።

በዙ ሰው የዘበኝነትን የሊስትሮነትን የሠው ቤት ሠራተኝነትን የተላላኪነትን እንዲህ ዓይነት ሌሎች ሥራዎችን ሁሉ

አይወድም። ለምን ቢባል ምናልባት የሀገራችን ጤናማ ያልሆነ የሥራ ባህል ተጽዕኖ ሰላደረሰበት ሊሆን ይችላል። ሰው ተነስቶ ዘበኝነት እንደሚሰራ ለአንዱ ቢናገር “ምነው ዘበኛ ትሆናለህ እንደምንም እንደማንም ብለህ ሌላ ሥራ ቀይር እንጂ” ነው የሚለው እንጂ አይዘህ ጅማሬህ ታናሽ ቢሆንም ፍጻሜህ ይበዛል ታድጋለህ የሚል ከስንት አንዱ ነው።

እኔም (የዚህ መጽሐፍ ደራሲ) ከ19 ዓመት በፊት ሙሉ ጊዜዬን ለቤተክርስቲያን አገልግሎት ከመስጠቴ በፊት ሥራዬ ዘበኝነት ነበር። ታዲያ አንዳንድ ሰዎች ሥራዬን ሲጠይቁኝ ዘበኛ እል ነበር፤ ምላሻቸው ግን ሳያስደስተኝ ሲቀር እና ምነው በልጅነት ዘበኛ ትሆናለህ? የሚለው ጭቅጭቃቸው ሊያለለቸኝ ለሥራዬ (ዘበኛ ከማለት ይልቅ) ሌላ ስም ሰጠሁኝ። ይህ ስም ዘበኛም አያስመስልም፤ ከዘበኝነትም ደግሞ አያወጣም። ሥራህ ምንድነው ሲሉኝ “ቁጥጥር” እላቸዋለሁ “ሱፐርሻይዘርም” ስለሚመስላቸው መሰለኝ ምንም አስተያየት ሳይሰጡኝ በደንብ ተቆጣጠር በሚል እሳቤ ዝም ብለውኝ ያልፋሉ። እኔም ለምን ዘበኝነት ከሚል የሰዎች ንዝንዝ አረፍኩኝ።ነገር ግን ቀን ቀን ቁጥጥር ስል እውልና ማታ ማታ ግን ዘበኛ ቤቴ ተንበርክኬ ስፀልይ መንፈስሥ ቅዱስ ይቆጣጠረኛል “ለምን ትዋሻለህ እኔ ነኝ በዚህ ቦታ ያስቀመጥኩህ እኔ አነሳሃለሁ” ይለኝ ነበር እንዳለኝም እዚያው ዘበኝነት ሥራ ላይ እያለሁ ነው ቤተክርስቲያኔ በወንጌላዊነት አገልግሎት እንዳገለግል የጋበዘኝኝ። እዚህ ላይ ይህንን ምሳሌ ሳቀርብ የዘበኝነትን ስራ ለመናቅ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ድንቅ አሰራር ለማሳየት ነው።

ወገኖቼ እግዚያብሔር ባላችሁበት ቦታ በታማኝነት ሆናችሁ ሥራችሁን ስትሰሩ ለበለጠ ስራ ሊወስዳችሁ ይመጣልና አሁን የያዛችሁትን ስራ ሣትንቁ ደስ እያላችሁ እንድትሰሩ

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እመክራችኋለሁ። አሁን የሆናችሁትን የሆናችሁት በእርሱ ፈቃድ ነው።

አንድ ሰው በጣም ኑሮ እየከበደኝ ነው ሥራ የለኝምና ፈረንጅ ቤት ሥራ ፈልግልኝ አለኝ፤ እኔም እሺ ብዬ ሥራ ሳልላልግለት ፈረንጅ ቤት ሳይሆን አበሻ ቤት የዘበኝነት ሥራ አገኝሁለትና ነገርኩት። እርሱ ግን ፈቃደኛ አልሆነም እንዲያውም፤ “ዘበኝነት የምፈልገው ፈረንጅ ቤት ነው እንጂ ሐበሻ ቤት አይደለም አለኝ። ለምን? ብዬ ጠየኩት፡ ምክንያቱን ግን ሊነግረኝ ፈቃደኛ አይደለም። ምክንያቱ በግምትም ቢሆን ለሁላችን ግልፅ ሊሆን ይችላል ብዬ አስባለሁ። ይህ ወንድም ያለሥራ እንዲቀመጥ አልፈለኩምና ሌላ ሥራ ፈለኩለት። ሥራውም የሊስትሮ እቃ ተዘጋጅቶለት ቤተክርስቲያን በር ላይ የለዎችን ጫማ እየጠረገ እንዲኖር ነበር። ሆኖም አሁንም የእርሱ ምላሽ ተቃራኒ ነው። ያለኝም “እኔ እኮ የንጉስ ልጅ ነኝ እንዴት የሰው እግር ሥር እደፋለሁ?” እንዲህ አይነት አመለካከት በአንዳንዶቻችንም ሊኖር ይችላል ይሆናል። “የንጉስ ልጅ ነኝ የሚለው የኢየሱስ ልጅ ነኝ ለማለት ፈልጎ ነው። ነገር ግን የንጉሱን /የኢየሱስን/ ሕይወት ከልጅነቱ ጀምሮ ያለውን ብናጠና፤ ትጉህ ሠራተኛ ነበረ። ለዮሴፍና ለእናቱ ለድንግል ማርያም ይታዘዝላቸው ነበር። ሥራንም ሰውንም አይንቅም ነበር። ጌታችን ትሁት ነበር። ሉቃስ 2:51

“ሥራ ገና ከጅማሬው በእግዚአብሔር የታቀደ ለሰው ልጆች የተሰጠ የአምላክ ችሮታ መሆኑን ደጋግመን ተመልክተናል። አምላክ ይህንን በጉ ዓላማውን ሰዎች እንዲገነዘቡለት መመሪያ ቢሰጥም ይህ እውቀት በብዙዎች ዘንድ አልተገኘም። ሳይሰሩ ሁሉ ነገር ተሟልቶላቸው መኖር የሚያልሙ ሰዎች ብዙ እንደሆኑ አካባቢያችንን መቃኘቱ በቂ ማስረጃ ይሰጠናል። ራስን

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ችሎ የሌላው ሽክም ከመሆን ድኖ በአቅምና በችሎታ ተሰማርቶ ሕይወትን መምራት ለብዙዎች ወጣቶችና ጉልማሶች ሩቅ ነው። አንዳች ሳይኖራቸው የተገኘውን ሥራ ሁሉ እየናቁ ስለ ራሳቸው የተሳሳተ ሥዕል አንግበው የሌላው ሽክም ሆነው ለመኖር የመረጡትን ቤት ይቁጠራቸው።

ባህላችን እያደፋፈረ የመጣው ነገር “ሳይሰሩ መኖርን” ይመስላል። እንዲያውም “የራበው ወደል የጠማው ጠብደል” እያሉ አንዳንድ ጤነኛ ሰዎች ለመለመን ደፋር ሆነው የቆሙባቸውን አውራ ጉዳዮች አስተውለናል። የእንዲህ ዓይነቱ የኑሮ ዘይቤ መሰረቱ ሲፈተሽ ገና ከጧቱ ልጆች የሥራን ክቡርነት ተገንዝበው ሰርቶ የመኖርን ጥበብ ተክነው ያለማደጋቸው ውጤት እንደሆነ እንገነዘባለን። ከተፈጠሩልን ቀኖች በሳምንት በወራት ተከፍለው ከምናውቃቸው መካከል ስድስቱ ለሥራ አንዱ ለእረፍት ተለያይተው መቀመጣቸው በቀላሉ የሚያስገነዝብን እውነት አለው “ስድስት ቀን ሥራ ተግባርህን ሁሉ አድርግ... /ዘጸ 20:9፤ 23:12/ አንዲሁም “ሊሰራ የማይወድ አይብላ....” ከሚሉት በጠንካራ ትዕዛዝ ከተሞሉት ከእነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች እንደምንገነዘበው ያለ ሥራ በሌላው ትከሻ ለመኖር የሚታሰበውን ኑሮ መጽሐፍ ቅዱስ አጥብቆ መኮነኑን ነው። ስለሆነም በየደረጃው የተገኘውን ሥራ ሳንንቅ ሰርተን ራሳችንን መጥቀም ሌላውንም ማሳረፍ የሚገባ ጉዳይና የማይታበል ሐቅ መሆኑ ለሁላችንም ግልጽ ሊሆንልን ያስፈልጋል።³

በሀገራችን ጫማ ከመጥረግ ተነስተው ብዙ ዝቅተኛ ናቸው የሚባሉ ሥራዎችን ሰርተው ያለፈላቸው በጠንካራ ስራተኛነታቸው ሁኔታቸውን የቀየሩ መልካም ምሳሌዎች እያሉልን፤ ይኸኛው ትውልድ ግን ሥራ በመናቅ /በማማረጥ/

³ ከመሰረተ ክርስቶስ ትምህርት ዝግጅት ክፍል የተወሰደ ጽሑፍ 1997 ዓ.ም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ግዴለሽ ሆኖ በሌላው ትክሻ ለመኖር የመፈለጉ ጉዳይ ብዙ የሚያስደነግጥ ሆኗል። የጠፋው ሥራ ሳይሆን የጠፋው የትህትና ልብ፤ ራስን ዝቅ አድርጎ ከትንሹ ጀምሮ የራስን ሁኔታ ለመቀየር የሚሆነው መነሳሳቱ ነው። (ይህ ሲባል ግን ስራ ሳይንቅ ለሚሰራ ሁሉ ሥራ እንደልብ ነው ለማለት ተፈልጎ ሳይሆን ይቻላል) በዙ ወጣቶቻች አንዳንድ ሥራዎችን የሞት ያህል ይፈሯቸዋል። ይሁን እንጂ ባህርና ውቅያኖስ ተሻግረው እነዚሁኑ ሥራዎች እየሰሩ ይኖራሉ። ልዩነቱ የጉልበት ሂሳብ ብቻ እንጂ የሥራው ዓይነት አይደለም። እርግጥ ነው የሕብረተሰባችን አመለካከት ለእንደዚህ ዓይነቶቹ ሥራዎች የተዛባና ከመስመር የወጣ ነው። ታዲያ ይህንን ሚዛን የጉደለው አስተሳሰብ የማስቀየር ኅላፊነቱና አደራው በቤተክርስቲያን ላይ ተጥሏል። እስቲ አንድ ጥያቄ እንጠይቅ ለመሆኑ ሽክም መሆን፤ መለመን ወይስ ዝቅተኛ የተባለውን ሥራ መስራት? የቱ ይሻላል አንባቢያን በዚህ ጉዳይ የራሳቸውን የህሊና ዳኝነት እንዲሰጡ ተጋብዘዋል።”

አንድ ከደቡብ አፍሪካ የመጣ ጓደኛዬ ሲነግረኝ ሁለታችንም የምናውቀውን ሰው ስሙን ጠርቶ፤ አቶ እክሌ እኮ በደቡብ አፍሪካ የሚተዳደረው ቀበቶ በማዞር እየሸጠ ነው አለኝ። በጣም ገረመኝ ደስም አለኝ ። የገረመኝ እዚህ አዲስ አበባ የታክሲ ሹፌርነት ሲለመን አንቢ አልሠራም ብሎ ሥራውን እንደናቀው ስለማውቅ ነው። ደስ ያለኝ ደግሞ፤ ይህን ስንኩል አስተሳሰቡን ትቶ በውጪ አገር ቀበቶ እያዞረ ለመስራት መወሰኑ ነው። ኢትዮጵያውያን ውጪ አገር ሄደው አንዳንዶቹ መኪና አጣቢ፤ አንዳንዶቹ ሳህን አጣቢ፤ አንዳንዶቹ የነዳጅ ማደያ ሠራተኞች፤ ሌሎቹም ሌላ ሌላ እንደሚሆኑ አልፎ አልፎ እስማለሁ። ይህ የሚነገረው ነገር እውነት ከሆነ፤ አንድ ጥያቄ እንዳሳ እዚህ ላይ ይፈቀድልኝ። ዝቅተኛ ሰራዎችን ለመስራት በሀገራችን ፈቃደኛ የማንሆነው ለምንድነው? ወገን ሥራን ሳንንቅ ለመስራት እኮ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የግድ ሁላችንም ውጭ አገር መሄድ የለብንም። ይልቁንም እዚሁ እትብታችን የተቀበረበት አገር ሆነን ሥራን ባለመናቅ እና ተስፋ ባለመቁረጥ በመተባበር ብንሰራ ስኬታማ እንሆናለን።

“ጉረቤታችን የሆነችው ኬንያ ከእኛ ሶስት እጥፍ የሆነ ዓመታዊ ገቢ ያላት አገር ናት። ነገር ግን ውንብድናና ዝርፊያ የበዛባትም አገር ናት። በአንፃሩ በእኛ አገር የሕዝቡ ሁኔታ ሲታይ ጥሩ የሆነ ቤተሰባዊ ግንኙነት፤ መቻቻል፤ መከባበርና መተሳሰብ አለ። መልካም ነገሮቻችን ብዙ ናቸው። ለአገራችንና ሕዝባችን ያልጠቀሙ መስተካከል ያለባቸው ነገሮችም አሉን።

ወደ ውጭ አገር ስሄድ ኢትዮጵያውያንን የምለየው በአካሄዳቸው ነው። እጃቸውን በኪሳቸው ከተው በኩራት ነው የሚሄዱት። መለያችን ለሥራ ባለን ትጋት መሆን አለበት። እነ ጃፓን በስልጣኔ ጣራ ነክተው ለኩራት ግን ቦታ የላቸውም። ሠላምታ አሰጣጣቸውን ማየት በቂ ነው። የሚኮራ ሰው ለመማር፤ ለመሥራትና ለማደግ አይተጋም።

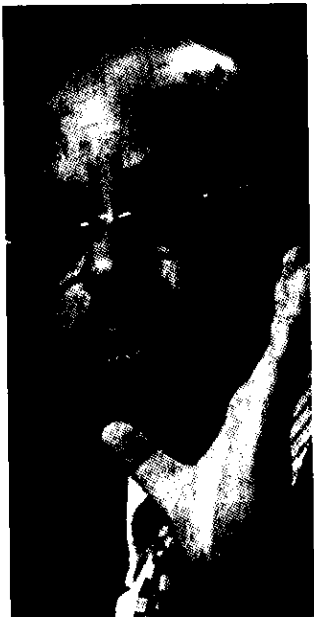
ሌላው ችግራችን በቶሎ ተስፋ እንቆርጣለን። ተስፋ መቁረጣችን እንዳይታወቅብን “እግዚአብሔር አልፈቀደም” እያልን ድክመታችንን በሌላ ኃይል እናመካኛለን። ገንዘብ ለማግኘት መቸኮላችን ሌላው ችግራችን ነው። ኢትዮጵያውያን ተባብረን መሥራት ከማንቸልባቸው ምክንያቶች አንዱ ለጋራ ራዕያችን ዕድገት ከመጨነቅ ይልቅ የተገኘውን ጥቅም ለመካፈል እንፈጥናለን። ከአንድ ቤተሰብ የወጡ ሰዎች ሳይቀሩ በአንድነት ለመስራት ሲቸገሩ የምናየው ለዚህ ነው።⁴

ስለዚህ ይህንን ርዕስ እንዲህ ብዬ ሁላችሁንም በመጋበዝ ልጨርስ። ሥራ ፍለጋ ከአገር ከምንወጣ ሥራን የሚንቀውን አስተሳሰብ ከውስጣችን እናውጣ። ያን ጊዜ ኢትዮጵያችን በእውነትም እንደተመኘንላት ከዳቦ ቅርጫ ወጥታ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች። አንድ ሰው ኃብታም ሊሆን የሚችለው አኮ ስራን ሳይንቅ ከትንሹ ጀምሮ በመስራትና ዋጋም በመክፈል ነው እንጂ ጥቅም ብቻ በመፈለግ አይደለም።

⁴ የብልጽግና ቁልፍ ገጽ 80 1999 ዓ.ም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በአንድ ወቅት የተከበሩት ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ ለተከበረው የፓርላማ አባላት ሲናገሩ፡- ዋና ጠላታችን ድህነት እንደሆነና እኛም ኢትዮጵያዊያን ተባብረን በመሥራት ይህንን ዋና ጠላታችንን ድል ማድረግ አለብን፤ «እንዴት አክሱምንና ላሊበላን የሠራ እጅ ይራባል?» በማለት ተናግረዋል። ንግግራቸውንም ለተከበረው ጉባኤም ሆነ ለተከበረው የኢትዮጵያ ህዝብ በሚገባ ለማስጨበጥ እንዲረዳቸው ይህንን የሁለት ገበሬዎች ምሳሌ እንደሚከተለው ጨምረው ተናገሩ፡- “አንድ ወቅት ኃይለኛ ዝናብ እየዘነበ እያለ ሀብታሙ ገበሬ በዚያ ኃይለኛ ዝናብ ውስጥ መበስበሱ ሳይታየው ከብቶቹን፣ አህዮቹን፣ በጎቹን፣ ፍየሎቹን ከሜዳ ወደ ቤት ያስገባ ነበር፤ በዚህ ጊዜ ታዲያ ምንም ወደ ቤት የሚያስገባው በሜዳ የቀረ እንስሳ የሌለው ድኃ ገበሬ ሀብታሙ ገበሬ የሚያደርገውን እቤቱ ሆኖ ለካ በመስኮት ይከታተል ነበርና በመጨረሻ ላይ እንዲህ አለ፤ አንኳን ሀብታም አልሆንኩ ዝናብ ይመታኝ ነበር» አዎ ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ከሁላችንም ዘንድ ይህ ዓይነት አመለካከት ሲወገድ እና ዋጋ በመክፈል ለመስራት ስንጨክን ነው።

ሀብታም አልሆንኩ ዝናብ ይመታኝ ነበር» አዎ ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ከሁላችንም ዘንድ ይህ ዓይነት አመለካከት ሲወገድ እና ዋጋ በመክፈል ለመስራት ስንጨክን ነው።

ክቡር መለስ ዜናዊ
የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ጠቅላይ ሚኒስትር

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በነገራችን ላይ ለሀገራችን ዕድገት ማነቆ የሆነው ሥራን መናቅ ብቻ ሳይሆን፤ በሥራ ላይ ሥንፍናንም ማሳየት ጭምር ነው። ታዲያ ስንፍናን ለማስወገድ ምን እናድርግ?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ወጤ ውስጥ የገባችውን
አይጥ ለሸክላ ድስቴ ብዬ
በሰላም ሸኘኳት።

ምዕራፍ ሦስት

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ስንፍናን ስናስወግድ

ሰነፍ ማለት በእኔ አስተያየት፤ ማድረግ እየቻለ የማያደርግ፤ ሀሞቱ የፈሰሰ፤ በተስፋ መቁረጥ ውስጥ የገባ ማለት ነው። ሰነፍ ሁልጊዜ ከአፋ የሚወጣው ቃል “አልችልም” ነው። ሰነፍች ባብዛኛው የሚበረቱት በእጅ እግራቸው መስራት ሳይሆን በአፋቸው ማውራት ነው። ሰነፍ ለሥራ የመጨረሻ ነው፤ ለወሬ ግን አንደኛ ነው። ይህንን ብሂል ያስተውሉ “ሥራ ከምፈታ ልጀን ላፋታ” ይህ አባባል በኢትዮጵያ ብቻ የሚገኝ ይመስለኛል። ሰነፍች የራሳቸውን ስራ ሰርተው ኑሮአቸውን ከማሸነፍ ይልቅ በሰው ነገር እየገቡ ማብካትን ይወዳሉ፤ እንዲህ አይነት ዜጎችን ቃለ እግዚብሔርም ያወግዛቸዋል። “ሥራ ከቶ ሳይሰሩ በሰው ነገር እየገቡ ያለስርዓት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ አንዳንዶች ሰምተናልና እንደነዚህ ያሉትንም በፀጥታ እየሰሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናወግዛቸዋለን እንመክራቸውማለን እናንተ ግን ወንድሞች ሆይ መልካም ሥራን ለመስራት አትታክቱ።” |2ተሰሎንቄ 3:10-12|

አንድ ወቅት አንድን ሰው ለመጎብኘት ሄጄ አስደናቂ ነገር እቤታቸው ውስጥ አይቼ እና ተምሬ መጣሁ። ሳሎን ቤት ግድግዳቸው ላይ በቆንጆ የፎቶ መስቀያ ፍሬም አድርገው እንደህ የሚል ጥቅስ ሰቅለዋል “ለቁም ነገር ከመጡ ይቀመጡ ለወሬ

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

ከመጡ ቀስ ብለው ይውጡ " ይላል በጣም ነው የተገረምኩት። ለምን እንደሰቀሉ ይህንን ጥቅስ ስጠይቃቸው፤ "ወደ ቤታችን የሚመጡ አንዳንድ ሰዎች ያልሆነ የሆነ ወሬ እያወሩ ስላስቸገሩናና ስለ ሰዎችም ያለንን መልካም አዕምሮ ስላቆሽሹብን እነርሱን ለማስጠንቀቅ ነው አሉኝ" ጌታ ይባርካቸው ደስ ነው ያሰኙኝ። ክፉ ወሬ አዕምሮን አቆሽሽ ስራ ያሥራታልና እንደነዚህ ቆፍጣና ወገኖች ለወሬ የለው ፍሬ ብለን ቋንጃውን እንስበረው።

እስቲ ከላይ ያለውን ኃሳብ የበለጠ ለማብራራት ከሰባኪው ምሳሌ መጽሐፍ ላይ የሚከተለውን ምሳሌ እንመልከት። "ሰባኪው እግዚአብሔር የሰጠንን ጊዜ እርሱን ደስ የሚያሰኝ አገርን በሚያለማ ሥራ ላይ እናውለው እንጂ በየመሥሪያ ቤቱ በየመንደሩ እየዞርን አሉባልታ ወሬ ማውራት የለብንም አልተፈቀደልንምና። ለሚለው ዋና ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ በመጠቀም አድማሞቻቸውን አስገነዝቡ።

"በስድስት ወርና በሰባት ወር አንድ ጊዜ ወደ ቤቱ የሚመጣ በየክፍለ አገሩ በሾፌርነት ሥራ የሚሰራ አንድ አማኝ ሰው ነበር። በሚመጣበትም ጊዜ ብዙ ቀን ቤት ስለማይታይ አንድና ሁለት ቀን አድሮ ስለሚሄድ አንዳንዴም ከዓመት በላይ የጠፋ ይመስል ነበር። በዚህ መካከል ታዲያ ሚስቱ አርግዛ ጉረቤቶች ተመለከቱና፤ ከባሏ ውጭ ነው ያረገዝቸው እያሉ የቡና መጠጫ አደረጓት። እርሷ ግን ያረገዝቸው ከትክክለኛ ባለቤቷ ነበር ይህንን ወሬ በሰማች ጊዜ አዘነች፤ ባለቤቷም ሲመጣ አጫወተችው እርሱም ሚስቱን "እኔና አንቺ በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ነው የተሳሰርነው አይዞሽ አትጨነቂ፤ ግን ለእነዚህ ለወሬኞቹ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ የምንወልደው ልጅ ወንድም ሆነ ሴት

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

ስሙን "ይፍቱ ሥራ" ብዬዋለሁ። የማይሆን ወሬ እያወሩ ሥራ ከሚፈቱ ሥራቸው ብቻ ሠርተው ቤተሰቦቻቸውን በደህና ቢመሩ ይሻላቸው ነበር በማለት።⁵

አዎ፡ ወሬ ሐሜትና አሉባልታ እነዚህ ሁሉ አያሳድጉም። የሚያከራና የሚያሳድግ ክቡር የሆነው ነገር ሥራ ነውና ጊዜያችንን ለቁም ነገር እንድናውለው ጌታ ኢየሱስ በጸጋው ይደግፈን። አሜን!

አንድ ወቅት በኢትዮጵያ ቴሌቪዥን ለሁላችንም አርአያ የሚሆን ኘሮግራም ተላልፎ ነበር። ይህም በኢትዮጵያችን አንድ ገበሬ ያደረጉት ነገር ነው። ገበሬው ያላቸው አንድ በሬ ብቻ ነው ለማረስ ደግሞ ሁለት በሬ ያስፈልጋል። ከሌላ ሰው በሬ እንዳይወስዱ የበልግ ወቅት ስለሆነ ሁሉም ገበሬ ለራሱ ያርሳልና ማንም ሊሰጣቸው አይችልም። ዝም ብለው በስንፍና ጊዜውን እንዳያሳልፉት የበልግ ወቅት ሊያመልጣቸው ነው። ታዲያ እኚህ ገበሬ ካላቸው አንድ በሬ ጋር ለማረስ ሁለተኛውን በሬ ወክለው እራሳቸው ተጠመዱ። ልጃቸው አንዱን በሬና አባቱን እየነዳ ከኋላ ሲያርስ ዋለ ይህን ኘሮግራም በቴሌቪዥን ሳይ በጣም ደስ አለኝ። ላለማረስ ሁለተኛ የሚጠመድ በሬ የለኝም የሚል በቂ ምክንያት ነበራቸው ገበሬው። ነገር ግን ስንፍናን ተስፋ መቁረጥን አስወግደው ዋጋ ለመክፈል ቆርጠው ተነሱ። ከ3 ወራት በኋላ ታዲያ የኢትዮጵያ ቴሌቪዥን አንድ ነገር አበሰረን ።መቼም አብዛኛው ኢትዮጵያዊ ለወገኑ ደግ ነውና፤ በቴሌቪዥን ከበሬ ጋር ተጠምደው ሲያርሱ እንደ እኔ ያዩ ሰዎች በሬዎች የሚገዙበትና የሚተዳደሩበት ብዙ ሺ ብሮች ስጦታ እንደሰጧቸው ለማንን።

⁵ ወ/ዊ ደመወዝ አበበ የሰባኪው ምሳሌ ገጽ 53 1998

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አዎ ስንፍናን አስወግደን ያለንን ሁሉ ተጠቅመን ለሥራ ስንነሣ ፈጣሪም የእጃችንን ፍሬ ይባርክልናል። አንድ ቁም ነገር ለሃገራችንና ለህዝባችን ሳንሰራ በስንፍና ታስረን በማጉረምረም ተሞልተን እንዳናልፍ ጌታ ይርዳን።

እስቲ አሁንም ከላይ ያለውን ኃሳብ የበለጠ ለማብራራት ከሰባኪው ምሳሌ መጽሐፍ ላይ የሚከተለውን ምሳሌ እንመልከት፡ “ሰባኪው እግዚአብሔር በዚህ ተዳደር ይህን እስከ ዕድሜህ መጨረሻ ድረስ ሥራው ብሎ በሰጠን በማንኛውም የሥራ መስክ ከልባችን ተግተንና የምንችለውን ሁሉ አድርገን አንድ ቁም ነገር ሠርተን ማለፍ አለብን።” ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

“(አንድ ሰው ውጭ አገር ሄዶ ከተማውን እየተዘዋወረ ሲገቡኝ ድንገት በተለያዩ የእምነ በረዶች ሐውልት የታነጹ የመቃብር ስፍራዎችን ይመለከታል። ወደ ግቢ ውስጥም ገብቶ ገብኝት ሲያደርግ በየሐውልቱ ላይ ባለው የሚች ፎቶግራፍ ግርጌ የሚያነበው ነገር ገረመው። ዶክተሩ እኩሌ በተወለዱ በአራት ዓመታቸው ሞቱ። ኢንጂነር እኩሌ በተወለዱ በአምስት ዓመታቸው ሞቱ።” በዚህ ጊዜ እዚያው አካባቢው ያለውን የአገሩን ተወላጅ ይጠይቃል። “እንዴት ነው ይህ ነገር የዚህ አገር ሰው ሳይወለድ በፊት ነው እንዴ የሚማረው?” ብሎ በጠየቀ ጊዜ ፡- “አይደለም እዚህ አገር ሰው ሲሞት መቃብሩ ላይ የሚፃፍለት በምድር ላይ የኖረበት ዘመኑ ሁሉ ሳይሆን፡-በሙያው ለአገሪቱ ቁም ነገር የሰራበት ብቻ ነው። ለምሳሌ ፡- እኚህ ፕሮፌሰር ሰባት ዓመት፡- ዶክተሩና ኢንጅነሩ ደግሞ አራትና አምስት ዓመት ነው ያገለገሉት።” አሉት በዚህ ጊዜ ይህ ከአፍሪካ የሄደው ሰው በጣም

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ተገርሞ እንዲህ አለ “ታዲያ አሁን እኔ ብሞት ምን ተብሎ ነው የሚጻፍልኝ?” አለ። ለአገርዎት “ምንም ቁም ነገር አልሠሩም ወይ” አለው “ምንም አልሠራሁም” አለው። የእርስዎ ቀላል ነው ፡- አቶ እኩሌ ወዲያው እንደተወለዱ ወዲያው ሞቱ ይባልለዎታል” አለው።

ወገኖቹ፡- እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና አገራችንን የሚጠቅም አንድ ቁም ነገር በተሰማራንበት ሥራ ሁሉ ያለ ስንፍና በትጋት ሠርተን አበርክተን እንድናልፍ ጌታ ይርዳን። አሜን!”

“ድሮ አትመጣም ነበር” ሁል ጊዜ ከዘራቸውን ይዘው በ90 ዓመታቸው ጉረቤታችን አዛውንቱ የሚናገሩት ንግግር ነበር። እርሻቸው መኃል ይሆኑና እንዲህ ይላሉ። ከዚህ መልስ ሽንኩርት እተክልበትና ብዙ ምርት አፍሳለሁ። ብለው ያስቡና ለካ ራሳቸውን ሲያዩት ደክመዋል / አርጅተዋል/ ዶማ ይዘው መቆፈር በሬ ጠምደው ማረስ አይችሉም። መልሰው በመበሳጨት “ድሮ አትመጣም ነበር” ይላሉ ታዲያ አንድ ቀን የምናከብራቸው ጉረቤታችን ናቸውና ጠየኳቸው “ አባባ ድሮ አትመጣም ነበር የሚሉት ማንን ነው? ” ስላቸው ኃሳባቸውን እንደሆነ ነገሩኝና ተገረምኩ። ለካ ለመስራት የማይቻልበት ዘመን ይመጣል አልኩኝ። ስለዚህ ዛሬም ጊዜአችን አልፎ በጊላ ከምንቆጭ! ስንፍናን አስወግደን በጊዜ በሙሉ ኃይላችን ለሥራ እንነሳ። ዛሬ ተግተን የሠራነው ነገ ለልጆቻችን ለትውልዱ ሁሉ ይተርፋልና። አንዳንድ ሰዎች ለማን ብዬ ነው የምደክመው እኔ እንደሆነ እድሜዬ ገፍቷል አልበላውም ይላሉ። ወይም “እኔ ከሞትኩ ሠርዶ አይብቀል” እንዳለችው አህያ! እርሷ እንደዚያ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ብላ ከሆነ አሁን ስለሆነች ነው ያለችው። እኛ ግን አምላክ በኪነጥበቡ ረቂቅ አድርጎ የፈጠረን የሰው ልጆች ነንና ስንፍናን አስወግደን ለሥራ እንነሳ።

" የ40 ቀን ዕድሌ ነው " ። መጀመሪያ በተወለድኩ ጊዜ ራሱ ሲያስነጥሰኝ፤ ድጋ ነህ ተብሎ ነው የተፈጠርኩት። እና ሌላም ሌላም አባባሎች እና አመለካከቶች ሥፍራ የላቸውም። ድጋ እና ኃብታም ለመሆን የተወለደ የለም። በእኔ አመለካከት ግን ሰው ስንፍናን አስወግዶ ከሠራ ኃብታም ይሆናል በስንፍናና ከተያዘ ደግሞ ድጋ ይሆናል።

አንዳንዶች "ሀገሪ በሰማይ ነው" ይላሉ በኪሳቸው ግን የቀበሌ መታወቂያ እንደላቸው ከቶ ይረሳሉ። አዎ ሀገራችን በሰማይ ነው። ነገር ግን ሰማይ እስከምንሄድ እኮ በምድርም መስራት እንዳለብን ማመን ያስፈልገናል።

አብዛኞቹ ቻይናዎች ትጉ ሠራተኞች እንደሆኑ ለሀገራችን በሚሰሩት መንገድ አይተናል። በአዲስ አበባ ዙሪያ ያለውን የቀለበት መንገድ ከእኛ ከኢትዮጵያኖቹ ጋር ሲለሩ አደረጉት ተብሎ የሚወራላቸው ወይም የሚወራብንን አንድ አስገራሚ ነገር ላንሳ። ቻይናዎቹ ለሐበሻዎቹ ሥራ ሰተው ዘወር ሲሉ ሐበሻዎቹ አካፋውን ተደግፈው እያወሩ ቻይናዎቹ ተመልሰው ሲመጡ ሥራው ፈቀቅ ሳይል ያገኙታል። በዚህ ጊዜ ጉዳዩን ሲያጠኑ ለካ አበሻወቹ ቻይናዎቹ ከአጠገባቸው ዘወር ሲሉ አካፋቸውን ተደግፈው ቆመው ወሬ እንደሚያወሩ ስራ እንደማይሰሩ ደረሱበት። በዚህ ጊዜ ቻይናዎቹ ለመደገፍ ያመቻቸው አካፋው ረጅም ስለሆነ ነው ብለው ግማሽ ላይ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አካፋውን ቆርጠው አሳጠሩት። ነገር ግን ጉዳዩ ሌላ ነበርና ሐበሻዎቹ አሁንም እነርሱ ዘወር ሲሉላቸው በግማሽ በተቆረጠው አካፋ ላይ እንደመቀመጫ አድርገው በመጠቀም አሁንም ሲያወሩ ደረሱባቸው። በዚህ ጊዜ ቻይናዎቹ የእነዚህ ሰዎች ችግር ከውጪ ሳይሆን ከውስጣቸው ነው በወሬ በስንፍናና በግብዝነት ተይዘዋል ብለው ከሀገራቸው የተወሰኑ የቀን ሠራተኞች አመጡ ተብሎ ይወራላቸዋል።ይህ ነገር እውነት ከሆነ ያሳፍራል።ወገኔ ለሠው ብለን ሳይሆን ለራሳችንና ለሀገራችን ብለን ሥራችንን እንስራ አለቃችንም ሥራችን ይሁን። ያን ጊዜ ኢትዮጵያችን ከዳቦ ቅርጫ ወጥታ የዳቦ ቅርጫት ውስጥ የማትገባበት ምክንያት ያለ አይመስለኝም።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ይህን ስለ ሥራ ክቡርነትና አስፈላጊነት የሚያስተምረውን መጽሐፍ በጥንቃቄ እንጠቢያለሁ። ደራሲው ወቅታዊና አገራዊ ችግሮች በሚገባ ዳስሶአል። የመጽሐፉ ሥራ ከመጽሐፍ ቅዱስና ከሥነ መስኮት አኳያ ብዙ ግንዛቤዎችን ያስጨብጣል።

የድህነት ምክንያቶችን ይገልጻል፣ ግለሰብ፣ ቤተ ክርስቲያንና ሀገር ከድህነት የሚላቀቁበትን አቅጣጫ ያመለክታል፣ ግንዛቤንም ይሰጣል። ከድህነት አረንጓዴ ወጥተው የተሻለና የተደላደለ ኑሮ የመኖርን ሚሥጢር ለማወቅ ይፈልጋሉ? እንግዲያውስ ይህንን መጽሐፍ በጥንቃቄ ያንበቡ መጽሐፉ መንገዱን ያሳያል።

ግለሙ ሼጣ (ቄስ)

የኢ/ወ/አ/ክ/ኅብረት ዋና ጸሐፊ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በነገራችን ላይ ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት እንዳትሆን ችግር የሆነባት ስንፍና ብቻ አይደለም፤ የተዛባ ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከታችንም ጭምር እንጂ። ታዲያ ይህን የተዛባ ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከታችንን ለማስተካከል ምን እናድርግ?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሞትን የምንፈራው
ከሞት በኋላ ሕይወት
እንዳለ ስለማናም ነው።

ምዕራፍ አራት

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው የተዛባ
ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከታችን ስንተው ነው።

ማንኛውም ሀይማኖት ሥራን እንዲንሰራ እንጂ ከሥራ አሰናብቶ ቁጭ ብለን ብቻ እንድንበላ የሚያስተምር አይመስለንም። ሆኖም የተከታዮቹ የሥራ አመለካከት የተስተካከለ እንዳለ ሁሉ የተዛባም አይጠፋም። እንዲያውም የበዛው የተዛባው ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከት ሳይሆን ይቀራል? በማቴ 6:33 ላይ “ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግስት ጽድቁንም ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል” ይላል። እንዳንድ ሰዎች በትክክል የተረዱት አይመስሉም። ምክንያቱም አስቀድመን ጽድቁን መፈለግ ነው እንጂ በረከት ይከተላልና ብዙ ለሥራ መድከም አያስፈልግም ይላሉና። ይህ አባባል ከዚህ የእግዚአብሔር ቃል ውጭ ነው። ቃሉ የሚለው መጀመሪያ ሙሉ ሕይወታችን ለእግዚአብሔር እንስጥ፤ ከዚያም ተግተን እንስራ ነው የሚለው እንጂ ሥራን እንዳንሠራ አይከለክልም። ጨረቃ ዳቦ ጣይልኝ አይነት ቀቢጹ ተስፋ አመለካከት አይሰራም። ምክንያቱም ጨረቃ ዳቦ ልትጥል አትችልም። ለራሷም ብርሃን የላትም በቀን ከፀሐይ እየተቀበለች ነውና የምትኖረው። ስለዚህ በዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ እንዳየነው እግዚአብሔር ራሱ ትጉ ሠራተኛ ነው። ሠራተኛም ሕዝብ ይወዳልና የተዛባውን ኃይማኖታዊ አመለካከታችንን አስወግደን ተግተን እንስራ።

የዚህ ትምህርም ዐላማ “ክርስቲያኖች ሥራ በእግዚአብሔር የተከበረና ለሰው የተሰጠ በረከት መሆኑን ተገንዝበው ጥሩ የሥራ ስነ ምግባር በማሳየት በማንኛውም ቦታና የሥራ መስክ ይልቁንም ክርስቲያን ባልሆኑት ሰዎች መካከል እንደ ብርሃንና ጨው ሆነን በመታየት ለራሳችንም እርካታንና ለእግዚአብሔርም ክብር ለአገርም የምንጠቅም ወገኖች የምንሆንበትን ነገር በማሳወቅ እንድንተጋ ለማድረግ፤ ከሥራ ፈተነት የሚወጡትን ችግሮች /ጉድለቶች/ ለክርስቲያኖች በማሳወቅ ሥራን በትጋት በመሥራት ደግሞ የሚገኘውን ጠቀሜታ በማሳየት የስራን ፈጠራ ለማዳበር ክርስቲያኖችን ለማነሳሳት ነው።

በሀገራችን ባጠቃላይ በአፍሪካ ከተለያዩ ሃይማኖቶች ተጽዕኖ የተነሳ ሥራ ብዙም የተከበረና ሰዎች በትጋት እንደሰሩ የሚያደርግ ሁኔታ የለም። ለምሳሌ ብዙ ሰዎች ከቆየው ከባሕል እምነት የተነሳ፤ “ፈጣሪ ያውቃል” የከፈታትን ጉሮሮ እርሱ ይዘጋለታል በማለት እጅን አጣጥፎ መቀመጥን፤ ሩገመቱ ቀናት ውስጥ በብዙ በዓላት ያለስራ መቀመጥንና “የአርባ ቀን እድሌ ነው” በማለት ችግሮችን ሁሉ በረብረህ ላይ ማላከክንና የመሳሰሉ ምክንያቶች ይሰጣሉ። ቦታ ጨማሪም “በእነዚህ የባህል እምነቶች ውስጥ ገንዘብ ወይም ምግብ ለተቸገረ መስጠት ያፀድቃል የሚል አመለካከት ስላለ ብዙ ሰዎች ገንዘባቸውን ይሰጣሉ። የሚቀበሉትም ይህን በመተማመን መሥራት እየቻሉ ለማኝ ሆነው ይተዳደራሉ። ይህ ሁኔታ የልመና ባሕል እየዳበረ እንዲሄድ አድርጓል። ይህ ባጠቃላይ የሀገር ዕድገትና ልማት ላይ የሚያሳድረው ተጽዕኖም ቀላል አይደለም።

ከዚህ የተነሳ የኅብረሰተሱ የሥራ ሥነ ምግባር መጽሐፍ ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ቅዱሳዊ እንዳይሆን ምክንያት ሆኗል። ሰው ሁሉ የሚሰራው ልዩ ልዩ የሥራ ሁኔታ ወይም ግብር፤ ምግባር በደግነትና በክፋነት ላይ ያለውን የሚገልጥ በመሆኑ ደጉ የጽድቅ ሥራ ክፉው ደግሞ የኩነኔ መግለጫ በማድረግ የኅብረተሰቡን ልምድ በዚህ ሁኔታ ላይ እንዲቃኝ አድርጎታል። ለምሳሌ ቸርነት ለተራቡ በማብላት፤ ጧሚና ምጽዋት የሚሰጥ ሰው በመሆን ምግባረ መልካምነትን እንደሚያስገኝ ስለሚታመንበት ይህ የምጽዋት ተቀባዩችን ቁጥር እንዲጨምር አድርጎታል። ስለዚህ ይህን የተበላሸውን የሥራ ስነ ምግባር ለመለወጥ ክርስቲያኖች ሥራ በእግዚአብሔር የተከበረና ለሰው የተሰጠ በረከት መሆኑን ሊገነዘቡ ይገባል።”⁶

ሌላው በዚህ ርዕስ ስር መስተካከል ያለበት ጉዳይ ደግሞ፤ በሀገራችን የማይሰራባቸው የኃይማኖት በዓላት መብዛት ነው። የማይሰራባቸው የኃይማኖት በዓላት ብዙ ናቸው። ገበሬው የዘራው እህል አረም ውጦት ነገር ግን ዛሬ ይኼ ታቦት ክብረ በዓል ነውና አልነካም ነገም ይሄ ከዚያም ያኛው እያለ ቁጭ ብሎ አዝመራው በአረም ተውጦ ፍሬ አልባ ይሆናል። ነገ ልጆቹ ተርበው ዋይ ዋይ ሊሉ ማነው በዚህ ጉዳይ ተጠያቂ? ገበሬው፤ እግዚአብሔር፤ ወይስ የኃይማኖት መሪዎች። እግዚአብሔር ከኃጢያት ውጪ የሚሠራው ሥራ ሁሉ ያስደስተዋልና እስቲ ራሳችንን እንመርምር ምዕመናኑም በኃይማኖት በዓላት አሳቦ ከሥራው እንዳይባዝን፤ የተጫነበት ቀንበርም እንዲነሣለትና ትጉና በጊዜ የሚሠራ ታታሪ ሠራተኛ እንዲሆን የኃይማኖት መሪዎች ሁሉ እውነትን በማስተማር ለእግዚአብሔር ክብር፤ ለሕዝብ ጥቅምና፤ ለሀገር እድገት የራሳቸውን አስተዋጽኦ

⁶ ከመሰረተ ክርስቶስ ትምህርት ዝግጅት ክፍል የተወሰደ ጽሑፍ 1997 ዓ.ም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እንዲያደርጉ በታላቅ አክብሮት ጥሪዬን አቀርባለሁ።

ሐዋርያው ጳውሎስ በእግዚአብሔር መንፈስ ተረድቶ ተግተን እንድንሠራ የራሱን ምሳሌ እንዲህ በማለት በ2ተሰሎንቄ 3:7-10 አስቀምጦልናል። “ እኛን ልትመስሉ እንዴት እንደሚገባችሁ ራሳችሁ ታውቃላችሁና በእናንተ ዘንድ ያለ ሥርዓት አልሄድንምና ከእናንተ ዘንድ በአንዱስ እንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን በድካምና በጥረት እየሰራን እንኖር ነበር እንጂ ከማንም እንጀራ እንዲያው አልበላንም። ይህም እኛን ልትመስሉ ራሳችንን እንደምሳሌ እንበግባችሁ ዘንድ ነበር እንጂ ያለ ሥልጣን በሰሆንን አይደለም ደግሞ ከእናንተ ጋር ሳለን ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን አዘናችሁ ነበርና።” ሁላችንም እንደምንገነዘበው ሐዋርያው ጳውሎስ ቀን ቀን ወንጌልን እያስተማረ ሌሊት ሌሊት ደግሞ ድንኳን እየሰፋ ነበር የዕለት እንጀራውን የሚያገኘው። ስለዚህ ቃሉ በፀሎት ርዝማኔና በመገለጥ እያመካች የሠው እንጀራ የሚበሉትን በእጃቸው ደከመው በመስራት የራሳቸውን እንጀራ እንዲበሉ ጥሪ ያቀርባልና ጥሪውን እንቀበል።

አሁንም ሌሎች መስተካከል ያለባቸው የተዛቡ ኃይማኖታዊ አመለካከቶችን ላቅርብ። 1ኛ ሥራን መንፈሳዊ እና ዐላማዊ ብሎ መከፋፈል። እግዚአብሔር ለዓለማዊ ሥራ አልጠራኝም። የጠራኝ ለመንፈሳዊ ሥራ ነው ብለው ጥሩ ከሚሠሩበት ሥራቸው ለቀው ሳያረጋግጡ ሙሉጊዜያቸውን ለቤተክርስቲያን ለመስጠት ወደ ቤተክርስቲያን የሚመጡ ሰዎችን አመለክታለሁ። በመጀመሪያ ደረጃ በእግዚአብሔር ዘንድ ከኃጢያት በስተቀር ዐላማዊ ሥራ የሚባል የለም። በፈጣሪ ዘንድ

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በአለንበት ሥራ ውስጥ በታማኝነት በቅንነትና በትጋት ከሠራን ተሸላሚዎች ነን። በእኔ አመለካከት በሐዚም ቤት ወይም በጋራጅ የሚሠራው ትጉ ሠራተኛና በቤተክርስቲያን የሚሰበከው ቄስ / መጋቢ / በእግዚአብሔር ዘንድ ሽልማታቸው እኩል ነው። ለምን ሁለቱም ለእግዚአብሔር ክብር ለሰዎች በጉ ፈቃድ ሠርተዋልና። ስለዚህ እባካችሁ የተለየ ጥሪና ቤተክርስቲያንም ያመነችበት ጥሪ ካልደረሳችሁ ሥራችሁን አትልቁ። ሁሉም ሰው ቄስ ሆኖ በኋላ ለቄሱ ወይም ለሌዊው የሚመግበው ማነው? ሁሉስ ሰው አስተማሪ ሆኖ ማን ሊማር ነው። ሥለዚህ በአለንበት ቦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር፣ ለሥራችንና፣ ለቅርብ አለቃችን ታማኝ ሆነን እንሥራ።

በመካከላቸው ዘመን የነበሩ ክርስትያኖች የሥራን ክቡርነት አጣጥለውታል። ክርስትያኖች ስለ ሥራ ሊጨነቁም ሆነ ሊጠበቡ አይገባም። እነርሱን ሊያስጨንቃቸውም ሆነ ሊያስጠብባቸው የሚገባ የመንፈሳዊ አገልግሎት ጉዳይ ነው። ይህ የሚያሳየን ከመንፈሳዊ ተግባር ውጪ ያለው ሥራ በጥንትና በመካከለኛው ዘመን በነበሩ ክርስትያኖች ዘንድ የተናቀ ተግባር መሆኑን ነው።

ኢራስመስ ከዚያም ሉተርና ካልቪን ይህን አስተሳሰብ ክፋኛ ተቃውመውታል። እንደ ተሐድሶአውያኑ አባባል በዚህ ዓለም ማንኛውም መልካም ሥራ እየሠሩ መኖር በእግዚአብሔር የተፈጠርንበትን ዓላማ እውን ያደረጋል። ማርቲን ሉተር ከዚህ በፊት ለሥራ የተሰጠው ትርጉም ትክክለኛ አለመሆኑን የገለጸው “ሥራ ጥሪ” ነው በማለት ነው። ይህም መላው ሕዝብ ክርስቲያንና አውሮፓ ለሥራ የተለየ ትርጉም እንዲሰጥ አድርጓል።

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ለተሐድሶአውያኑ ከዚህ መለስ ያለው “ቅዱስ” ከዚያ መለስ ያለው ደግሞ “ርኩስ” አይደለም። ለእነርሱ በእግዚአብሔር ዓለም ውስጥ ያለው ማንኛውም ነገር በጉና መልካም ነው። ሰዎች የሚሠሩት ማንኛውም ሥራ እግዚአብሔርን ያከብራል፤ ደስም ያሰኛል። ሥራ እንዲያውም የምስጋና ፍሬ ነው። ሉተር እንዲህ በማለት እንደተናገረው፤ “በዚህ ምድር የምንሠራው ማንኛውም ሥራ፤ የእግዚአብሔር ሥራ ነው። ሥራችን በቤተ ክርስቲያን ይሁን በቤት፤ በኩሽና ይሁን በእርሻ ሁላችንም ያደረገልንን ቸርነት የምንገልጽበት መንገድ ነው።” በሌላ አነጋገር ሥራ እግዚአብሔርን የምናመለግንበት፤ የምናከብርበት፤ ሥራህ ሁሉ እንደምንድንቅ ነው የምንልበት ነው።

ስለ ጥሪ ስንነጋገር ጠሪ እንዳለ እየተናገርን ነው። ያም ጠሪ እግዚአብሔር ነው። ዓለምና በውስጧ ያለው ነገር በሙሉ የእግዚአብሔር ከሆነ፤ ሥራም የእግዚአብሔር ነው። የሥራ “ቅዱስ” “ርኩስ” ወይም “ሥጋዊ-ዓለማዊ” የሚባል ነገር የለውም። ምክንያቱም ይህ ዓለም የእግዚአብሔር ዓለም ነው። መንፈሳዊውም ሆነ ሥጋዊው ዓለም የእርሱ ፍጥረትና ለእርሱም የተሠራ ነው። እግዚአብሔር ሥራውን አንድም ጊዜ አልኮነንም። ይልቁንም “እነሆ ሁሉም መልካም ነበረ። “ምድርና በምድር የሚኖሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ናቸው፤ አለምና በውስጥዋ ያሉት ሁሉ የእርሱ ናቸው” /መዝ 24:1/። በመሆኑም ማንኛውም ሥራ በእግዚአብሔር ዘንድ የተከበረ ነው። እርሱ ለሥራችን ደረጃ አላወጣም።”

“በአንድ ኅብረተሰብ ውስጥ የሥራ ባህል ልቆ ወይም ወድቆ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የምናገኘው፤ ኅብረተሰቡ ከሚያመልከው እምላክ አልያም ከሚከተለው እምነት የተነሣ ነው። ኅብረተሰቡ የሚያመልከው እምላክ ታታሪ ሠራተኛ ከሆነ፤ ሕዝቡም ታታሪ ሠራተኛ ይሆናል። ኅብረተሰቡ የሚከተለው እምነት ትጉነትን የሚያበረታታ ከሆነ፤ ሕዝቡም ትጉ ይሆናል። ለዚህ አባባል ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የቡድሃ ኃይማኖት ነው። የቡድኃውያን ሕይወት የተቀረጸው በቡድኃ እምሳል ነው። የቡድሃን ምስል /ቅርጽ አይተነው እንደሆነ፤ አንድ ፈርጠም ያለና ያለ ሥራ የተቀመጠ “እምላክ” ይታያል። ዓይኖቹ ተከድነዋል፤ እጆቹ ዘና ብለው ተቀምጠዋል፤ እግሮቹም ፈልሰስ ብለው ተዘርግተዋል። ብቻ እምላክየው ተደላድሎ ተቀምጧል። ግቡና ሐሳቡ ተግቶ መሥራት ሳይሆን ተኝቶ መቀለብ ነው። እንዲያውም በቡድሃ እምነት ውስጥ “ሥራ” ለሚባለው ነገር ወይም ቃል (መጠሪያ) የለውም። ሥራም እንደ አንድ አርእስት ተወስዶ ትምህርት አይሰጥበትም።

ከያህዌ የተነሣ የጥንት አይሁዳውያን ለሥራ ያላቸውን ልብ ከማንም የተሻለ ነው። ይሁንና ከአካባቢያቸው ተጽዕኖ የተነሣ ለሥራና ለሠራተኝነት ያላቸው አስተያየት፤ እውነተኛውን መነሻ እየሳተ መጣ። ሥራን ለባሮችና ለምርጦች እያለ ደረጃ የሚያበጅለት የግሪካውያኑ ፍልስፍና እነርሱንም ወረራቸው። ግሪኮቹ ማለላለሱ (የአእምሮ ሥራ ይሉታል) ለምርጦቹ፤ ተግቶ መሥራቱ (የጉልበት ሥራ ይሉታል) ለባሮቹ የተመደበ በመሆኑ፤ ሁላችንም በዕጣ ክፍላችን እንቁም በማለት የሚያስተምሩት ነገር፤ ውሎ ሲያድር “መንፈሳዊና ስጋዊ ሥራ” የሚሉ ስሞች ወጡለት። ይህ ለሥራ የወጣለት ደረጃ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በመካከለኛው ዘመን ይሁዳነት ውስጥ ጽኑ ስፍራ እስከ መያዝ ድርሰ ነበር። አንድ የአይሁድ የረብናት ትምህርት ቤት ሥራ ለመንፈሳዊ ሕይወት ወይም ነገር የሚሰጠውን ጊዜ ስለሚሻማ ኩንናታል "ውጉዝ ከመክርሮስ" ብሎታል ታልሙድ በሚባለው መጽሐፍ ላይ የሰፈረውን የአይሁድ ረብናት ጸሎት እንዲህ ይነበባል፡- "አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ የዕጣ ክፍሌን እንደ ሌሎች ሳይሆን ቃልህ (ቶራህ) በሚነገርበትና በሚተነተንበት ስፍራ ስላደረግኸው አመለግንሃለሁ። እኔ ማለዳ ተነሥቼ ወደ ቤትህ እገሠግላለሁ፤ እነርሱም ማለዳ ተነሥተው ወደ ሥራቸው ይሄዳሉ። እኔ ሌሊት ተነሥቼ የሕግህን ቃላት እመረምራለሁ። እነርሱ ሌሊት ተነስተው የዕለቱን ሥራቸውን ይሠራሉ። እኔ እስኪደክመኝ ባጠናም ብድራት አለኝ፤ እነርሱ ግን እስኪደክማቸው ሠርተው ብድራት የላቸውም። እኔ እርጣለሁ፤ እነርሱም ይሮጣሉ። እኔ የምሮጠው ወደ መጻሊው የሕይወት ዘመን ነው፤ እነርሱ የሚሮጡት ወደ ጥፋት ነው።"

ሥራን "ቅዱስና ርኩስ" በማለት መከፋፈል የተጀመረው በአይሁዳውያኑ ባይሆንም፤ እሳቤው ዘመናችንና ትውልዶችን እያጳፈጠ ሲሄድ በየደረጃው የመጉልበትና የመርቀቅ ዕድል ገጥሞታል። ከረብናቱ ጸሎት እንደምንረዳው ሥራ ደረጃ ወጥቶለታል፤ ሠራተኞችም ደረጃ ወጥቶላቸዋል። "ቅዱስ ሥራ" የሚሠሩ ብድራታቸው ሕይወት ነው። ባንጻሩም "ርኩስ ሥራ" የሚሠሩ ብድራታቸው ጥፋት ነው።

እኛ ኢትዮጵያውያን ለሥራ ያለን አመለካከት እጅግ ዝቅተኛ ነው ቢባል ዕብላት አይሆንም። ለዚህም ባህላችን የሚመራበት

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ሥርዓት፣ ትልቅ አስተዋጽኦ እንዳደረገ ለመገመት አያዳግትም። ባህላችን ክቡር ባንጻሩም ውሩድ የሚለው ነገር አለው። በሌላ አነጋገር ነገሮችን የምንመለከተው በሁለት ዓቢይ ወገን መድበን ነው። በአንዱ ወገን "የተከበሩ" የምንላቸው ነገሮች አሉን፤ በሌላው ወገን "የተዋረዱ" የምንላቸው ነገሮች አሉ። ነገሮችን የምናየው በእነዚህ በኩል ነው። ለሥራም ያለን አመለካከት እጅግ ዝቅተኛ የሆነው፤ አንዱን ሥራ ክቡር ሌላውን ሥራ ውሩድ ስለምንል ነው። ኢትዮጵያ ማንኛውም ዓይነት ሥራ የሚከበርባት አገር አይደለችም። ለሥራ ያወጣነው ደረጃ ልብ ሙት /ሐሳብ የሞተ፤ ከሥራ የባዘነ/ አድርጎናል። የስንፍናም መዓት እጅግ ነግሶብናል። እና ታዲያ ብንራብ፤ ብንጠማ፤ ብንታረዝ ምን ያስደንቃል? የደሃ ደሃ ብንሆንስ ምን ያስገርማል?።

ጥንታውያኑ ሕዝቦች ሥራን "ቅዱስ -ርኩስ" (መንፈሳዊ - ዓለማዊ ሰማያዊ - ምድራዊ) በማለት ደረጃ አውጥተውለት ነበር። እኛ ደግሞ " ክቡር ውሩድ " ብለን ሌላ ደረጃ አወጣንለት። የመጀመሪያው በቤተክርስቲያን አካባቢ ገና የምናገኘው ሲሆን፤ ሁለተኛውን ደግሞ በሕዝቡ አካባቢ ገና እናገኘዋለን። እንግዲህ ስንፍናውና ሥራን የመጥላቱ ዐመል ያለው በሁሉም ዘንድ ነው። ስንፍና ያፈካል፤ ያደንዛል፤ ያደነቁራል። ልብ ሙትነቱና ልብ ልልነቱ ከየትም የመጣ አይደለም ለሥራ ካወጣነው ደረጃ እንጂ።

እዚህ ላይ ጥቂት አብነቶችን ወስደን ብንነጋገር የሚበጅ ይመስለናል። ባህላችን ሥራ ሙት ባህል (ሥራ የሞተበት) ነው ስንል ወሬ እንጂ ሥራ አይከበርበትም፤ ምላስ እንጂ ሥራ

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አይከበርበትም ማለታችን ነው። ለምሳሌ በሰብሰባዎች ላይ ተቀምጠን ስንነጋገርና ስንወያይ ብዙ ጊዜያችን የሚጠፋው ስንካሰስና ስንወቃቀስ ነው። አሉ የሚባሉ ችግሮች እንደ በእንድ ተነሥተው ለችግሮቹ ተገቢ መፍትሔ ሲፈለግ አይታይም። መፍትሔ መፈለጉ ቢሳካልን እንኳ፤ ነገሩን ተግባራዊ ለማድረግ ቁርጥ ውሳኔ ስናደርግና ስንጥር አይታይም። ሁሉን ነገር የምንተወው ለእነ እክሌ ነው። እኔ ይሄን አደርጋለሁ አንልም። የነገርን መንገድ (ልዩ ልዩ ስልት) አለማወቃችን ብቻ ሳይሆን የተነሣሣ ባህላችን “ወሬ ምሳው” ባህል ሆኗል። እንደ እውነቱ ከሆነ “የወሬ መንደሮችና የወሬ ቋቶች” ነን። ችግር ለመፍታትና አገር ለመገንባት የምንፈልገው በወሬ ነው። በጥቅሉ ተግባረ ቢስ ሕዝቦች ነን። ሥራ በሚከበርባቸው አገሮች ታላላቅ ሥራ ያከናወኑ ሰዎች የታሪክ አባት፤ የዘመናዊ ሳይንስ አባት፤ ወዘተ የሚል ስም ይሰጣቸዋል። ለእኛ ስም ይሰጠን ከተባለ ተስማሚው ስማችን “የወሬ አባት” የሚለው ነው። ለዚህ አባባል ሁነኛና እውነተኛ ታሪክ መጥቀስ ተገቢ ይሆናል። ለጊዜው ሁለት ሰዎች የተናገሩትን እንጠቅሳለን።

አንደኛው ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ ናቸው። “አጤ ምኒልክና ኢትዮጵያ” በተሰኘው ድንቅና አነስተኛ መጽሐፋቸው ላይ፤ የእኛ የኢትዮጵያውያንን የሥራ ባህል በእግረ መንገዳቸው እያነሡ በብርቱ ኩንነታል። ጸሐፊው ሌሎች ሕዝቦች በተለይም አውሮፓውያን ምን ያህል ሠራተኛ ሕዝብ እንደ ሆኑ እንኳ በቅኝ ግዛት ሥር ከነበረችው ሱዳን፤ ነጻይቱ ኢትዮጵያ ምን ያህል ወደ ኃላ እንደ ቀረች ሲያስቡት እርር ድብን ይሉ ነበር።

ነጋድራስ ገብረ ሕይወት እንደሚሉት እኛ ኢትዮጵያውያን
ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እርስ በእርስ ከመፋጀት ሌላ ምንም ሥራ የለንም። ከዛሬ 80 ዓመት በፊት የነበረንን አስተሳሰብ ሲገልጹ “የሰው ክቡርነቱ ሥራና አዕምሮ መሆኑን ገና አላወቅንም” ብለዋል የሥራ ግቡና ትርጉሙ ገና ምንም እንዳልገባን የሚገልጽ ትልቅ ቁጭት ነው። “ባገራችን እስከ ዛሬ ድረስ ሠርተው ደክመው መብላት ነውር ነው”። በማለት የተናገሩት በዚህ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም። ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ከዚህ መደምደሚያ ላይ የደረሱት በጭፍን አይደለም። የነገስታቱን የሹማምንቱን፤ የወታደሩንና የገበሬውን ኑሮ ከመረመሩ በኋላ ነው። ከላይ እስከ ታች ሁሉም ሐሰተኛ እንደ ሆነ በሐዘን ገልጸዋል። ያቅሙን ያህል ትንሽ የሚጥረውና ሰነፋን ሕዝብ የሚቀልበው ያው ምስኪኑ ገበሬ እንደሆነም ጠቁመዋል።

እኚህ ታላቅ ሰው ምናልባት ሰሚ ተገኝቶ የተባለውን ነገር ያስተውል ይሆናል፤ ብሉም የሚበጀውን መንገድ ይከተል ይሆናል በሚል አስር ታላላቅ ምክሮችን በጽሁፋቸው መጨረሻ ላይ ለግሰዋል። ከምክራቸው መካከል በሥራ ላይ በቀጥታ ያተኮረ ባይኖርም ምክራቸው ግን ቆም ብለን ግራና ቀኛችንን እንድናይ፤ እርምጃችንን እንድናስተውል፤ ምን እየሠራን እንደሆነ ራሳችንን እንድንጠይቅ የሚጋብዝ ነው። ውስጥ ውስጡን ግን “ትጉነትና ንቁነት” ባህላችን እንዲሆን በብርቱ የሚያሳስብ ነው። አለበለዚያ ገብረ ሕይወት እንደሚሉት “እንደመሰላለን”።

ገብረ ሕይወት “የእኛ የኢትዮጵያውያን ያለፈው ታሪካችን እጅግ ያሳዝናል” በማለት ያኔ ተናግረው ነበር። ከ80 ዓመት በኋላ ታሪካችን ያው የሚያሳዝን ታሪክ መሆኑን እርሳቸው ወዳሉበት

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ሄዶ የሚነግራቸው ሰው ቢኖር ቁጭታቸውና ሐዘናቸውን እንደምን የከፋ ይሆን እንደ ድሮው ሁሉ አሁንም እርስ በእርስ እየተፋጀን ነው፤ እንደ ድሮው ሁሉ አሁንም ሐሰተኞች ነን፤ እንደ ድሮው ሁሉ አሁንም ከሌሎች አንማርም፤ እንደ ድሮው ሁሉ አሁንም “ሠርቶ ደክሞ መብላት” ነውር የሆነብን ሀዘቦች ነን፤ ነጋድራስ ገብረ ሕይወትን እንደ ነቢይ የሚያስቆጥራቸው አንድ ነገር ተናግረዋል። “ምነው የኢትዮጵያ ሕዝብ ከዕንቅልፍህ መቼ ትነሣለህ” በማለት የተናገሩት መቼም የማንለወጥ ሕዝብ መሆናችን ተገልጿልቸው ይሆን?

እንደ ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ሁሉ ስንፍናችን ልክ የሌለው መሆኑን ከተረዱት ጥቂት ምሁራን መካከል አንዱ ከንቲባ ገብሩ ደስታ ናቸው። በአንድ ወቅት ለትምህርት ወደ ኢየሩሳሌም ሄደው ሳለ የገጠማቸውን ነገር እንዲህ በማለት ያወጋሉ፤ “ኢየሩሳሌም ትምህርት ቤት እንደ ገባሁ ሰሞን ከተማሪዎች ጋር የደረቀ ፍግ በአካፋ እየዛቅን በሚገፋ ጋሪ ወደያትክልቱ እንድናፈስ ታዘዝን። ተማሪዎቹ የለመዱት ሥራ ስለ ነበር እየተዘናኑ እየተጫወቱ ይሠራሉ። የክፍል አለቃዬ መጣና «ገባው አትሠራም እንዴ» ቢለኝ «እኔ ፍግ ለመዛቅ አልመጣሁም ለመማር እንጂ» ብዬ መለስኩለት። የክፍል አለቃዬ ይህንኑ ሄዶ ለዋናው አስተዳደሪ ነገራቸው። እሳቸውም ተውት ግድ የለም እሱ የመጣው ሥራ መስራት ካልለመደ አገር ስለሆነ እስኪለምድ ድረስ አትንኩት ብለው ሲናገሩ ሰማሁ። እኔም ጥቂት ደቂቃዎች ከቆየሁ በኋላ ቆጩኝና የሚገፋውን ጋሪና አካፋዬን ይገጥ እንደ ባደኞቹ እየተሻማሁ መሥራት ጀመርሁ። ከዚያ በኋላ ሥራ ሕይወት መሆኑን ተማርሁና ኑሮዬን ማቃናት ቻልሁ። መቼም

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ካልጠፋ ነገር በስንፍና መታወቃችን እጅግ ያሳዝናል። ከሁሉ የሚያሳዝነው ግን አሁንም ስንፍና መታወቂያችን መሆኑ ነው። ያለንበት ሁኔታ አንገብግቦን ለሥራ የምንነሣው መቼ ይሆን?

ሥራ ክቡርና ውሩድ በሚባልበት አገር ስንፍናና ልመና መናኘቱ አይቀርም። ኢትዮጵያ ማንኛውም ሥራ ተከብሮ ፣ በቅን ፍላጎት የሚሠራበት አገር አይደለችም። በራስ ጥረት ከሚገኝ እንጀራ ይልቅ፣ በልመና ወይም በውንብድና የሚገኝ እንጀራ ያምረናል። በገዛ እጃችን ሠርተን ከመብላት ይልቅ፣ ሌሎች ደክመው ያገኙትን ብንበላ ደስ ይለናል። በእኛ አገር የተገኘውን ሥራ ሠርቶ መኖር እንደ ውርደት፣ ልመና እንደ ጌጥ ተቆጥሯል። ሥራ ተንቆ ልመና ተወድሷል። ሳንሠራ ለመብላት እንፈልጋለን፤ ሳንደክም ለመክበር እንፈልጋለን። ተቃርኖው አቻ የለውም እኮ፤ በእግዚአብሔር ዓለም ውስጥ ሥራ ፈትነት ውጉዝ እጅግ ውጉዝ ነው። በዚህ አምላክ ዓለም ውስጥ ሥራን በተመለከተ ሁለት መርሆች አሉ፡- እነርሱም አዎንታዊና አሉታዊ ናቸው።

አዎንታዊው መርሕ “የሚሠራ ይብላ” ይላል (1ተሰ 4:11)። አሉታዊው መርሕ “የማይሠራ አይብላ” ይላል (2ተሰ 3:10)።⁷ 2ኛው መስተካከል ያለበት አመለካከት ደግሞ “እግዚአብሔር ሥራ አትሥራ ብሎኛል” ብለው ቤት ዘግተው ሚቀመጡ ሰዎች ጉዳይ ነው። ለአንዲት ወጣት ለመፀለይና ለማማከር በቤተሰቦቿ ተጋብጦ እቤቷ ስሄድ በሯን ዘግታ ማንንም እንደማታስገባ ምግብም በበር ሥር እንደሚያቀብሏት ተነገረኝ ምክንያቱን ስጠይቅ

⁷ ክርስቲያናዊ ሥነ ምግባር ሚኒሊክ አስፋው 32-37

“እግዚአብሔር ኤልያስን ቁራ ልኬ የመገብኩ አንቺንም እመግብሻለው ከቤት አትውጪ ብሎኛል ብላ ከተቀመጠች ይኸውና አሁን ስድተኛ ወሯ ነው የፀሐይ ብርሃን እንኳን አታቢጫ እየሆነች ነው” አሉኝ በጣም አዘንኩ በተለይ ደግሞ በኮምፒውተር ሳይንስ ተመርቃ ከዩኒቨርሲቲ ያለ ሥራ መቀመጧ እንደ እግር እሳት አንገበገበኝ ምን ዓይነት መንፈሳዊነት ነው? መልሱ ቀላል ነው የተዛባ ኃይማኖት መሳይ አመለካከት ነው። እስቲ ይታያችሁ የአደጋው ሰፊነት አሁን ሁሉም ሰው እግዚአብሔር ከቤት አትውጣ ዘግተህ ቁጭ ብለህ ኑር ብሎኛል ቢል ምግብ ማን ያቀብላል ሁሉም በሩን ዘግቶ ተቀምጧል ስለዚህ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ሁሉም ሰው የዘጋውን በር ከፍቶ እየወጣ እርስ በእርስ ለምግብ ብሎ የሚበላላ ነው የሚመስለኝ። ሥራ አለመስራት መንፈሳዊነት አይደለም።

ስለዚህ ሥራ ሳንሰራ እግዚአብሔር ሥጋና እንጀራ በቁራ ልኮ ይመግበኛል ስንል በተቃራኒው ሥጋ የሚነጥቅ ጭልፊት እንዳይልክብን ልንጠነቀቅ ይገባል። በእምነት መኖርና መስራት አይጋጩም። “ወፎች አይዘሩም አያጭዱም” ግን ወፎች እኮ ባይዘሩም ባያጭዱም ከዘመሩ በኋላ ለመልቀም እንደሚሄዱ መዘንጋት የለብንም። ስለዚህ ይህንን የተዛባ ኃይማኖታዊ ፀረ ሥራ አመለካከታችንን ልናስወግድ ይገባል።

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ ሰዎች ሥራን እንዴት እንደሚያዩትና እንደሚገልጡት በመጠኑ በመቃኘት ስለ ሥራ ክቡርነትና አስፈላጊነት እንነጋገራለን። ሥራን በተመለከተ ወደ ሶስት የሚጠጉ አሉታዊ አመለካከቶች /ፀረ ሥራ አተያይ ልንላቸው

እንችላለን አሉ።

አንደኛው ሥራ ርግማን ነው። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በርካታ ክርስቲያኖች በዚህ ክፉ መርዝ ተነድፈዋል። “በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ” የሚለውን ብሂል ልብ ይሏል። ለሥራ ያለን ግምት እጅግ ተዛብቶ ባለበት አገር ሥራ ርግማን ነው። ብሎ ማስተማር አንደኛውን ጎሊናን መሳት ነው። ሥራ ርግማን ከሆነ አለመሥራት ወይም በመደበኛው አጠራር በዘኔነት በረከት ሊሆን ነው? ለማንኛውም እነዚህ ሰዎች ሥራ ርግማን ነው ሲሉ እኛ ክርስቲያኖች ክርግማን ሁሉ ነጻ ስለወጣን የሥራ ሕግ አይገዛንም። ማለታቸው ነው። ርግማን ባይደርስብን ኖሮ “ጥረህ ግረህ ብላ” እንባልም ነበር። እነዚህ ሰዎች አሁን ክርግማኑ ነጻ ከወጣን በኋላ ጥሮ ግሮ መብላት የለም ባዮች ናቸው “የንጉሥ ልጆች” አይሰሩም፤ አይለፉም። የንጉሥ ልጅ በመሆናቸው ሁሉ ነገር ይሰጣቸዋል። የሚያስፈልገንን ነገር ጠይቀን እናገኛለን እንጂ አንሠራም ይላሉ። ከንቱ ልፋት።

“ሥራ በሰው ልጅ ላይ የወደቀ እርግማን ነው የሚሉት አንድም ነገር ሳይኖራቸው እነርሱ እንደማምረቻ መሣሪያ በሚታዩበት ሁኔታ ለሌላው ጥቅም ብቻ የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። ታሪክ ይህን ዕውነታ በልዩ ልዩ ወቅቶች አስተናግዷል። ይህንን አሻራ አስቀምጦ አልፏል። ዛሬም በዘመናዊ መልኩ በብዙ የዓለም ክፍሎች ይስተዋላል። ለእነርሱ ልፋት ለሌላው ልማት፤ ለእነርሱ እንግልት ለሌላው ሽልማት ለእነርሱ ሥቃይ ለሌላው ሲላይ፤ በሆነ ግላዊነት ውስጥ ሥራን የተመለከቱ ሰዎች እርግማን አድርገው ይመለከቱታል። “በእነርሱ የተጠቀሙ ሰጠኝ መቆ

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

ጉዳቴን አውቆ ሲሉ” ። በተቃራኒው ያሉት ደግሞ “ወዜን መጠገዝኝ ቀጥቅጦ፤ ላቤን ቀምቶ ኖረ ተንሰራፍቶ” እያሉ አድሎ ያለበት የሥራ ግንኙነትን እንደ እርግማን ይቆጥሩታል።

አዎን ላቡና ልፋቱ መከራ ድህነት ጉትቶ ያመጣበት ምስኪን ወዙን ላንጠፈጠፈበት ድካሙ ሽልማቱ ከሞቱት በላይ ከቆሙት በታች የሆነ ኑሮ ከሆነ ሥራን እንደ እርግማን አድርጎ መቁጠሩ አይቀሬ ነው። ይህ አመለካከት ፍትህ አልባ በሆነ ግንኙነት ጥቃት የገባቸው የተሸናፊ ጉራዎች ስሜት በሰሜን አሜሪካ የጥቁሩ ማህበረሰብ በአፍሪካ ቅኝ ግዛት ሥር የነበሩት በአገራችንም ደግሞ በባርነት ቀንበር ሥር የማቀቁ ክፍሎች ለስራ ያላቸውን አመለካከት ክፉ የሕይወት ዕጣ እንደሆነ ታሪክ ደጋግሞ አስረግጧል። በእንዲህ ዓይነቱ ክስተት ውስጥ አላዛዥ ነገር ሰራተኛው ሥራውንም ሆነ ራሱን ለመለወጥ አቀመ ቢስ መሆኑ ነው። ስለሆነም እነዚህ ክፍሎች ሥራን እንደ እርግማን ይቆጥሩታል።”

ሁለተኛው ሥራ ፍርጃ ነው። እንዳንዶች እንዲያውም ከእርባ ቀን ዕድል ጋር ያያይዙታል። የተፈጠርነው ለመሥራት ነው። ዶሮ የተፈጠረችው ለምንድን ነው ቢሉ መልሱ እንቁላል ለመጣል ነው። ዶሮ የተፈጠረችው ለሌላ ለምንም አይደለም ዕንቁላል ለመጣል ነው ሰው የተፈጠረው ለሌላ ለምንም አይደለም ላቡን ጠፍ አድርጎ ለመፍጋት፤

ሦስተኛው ሥራ ድካም ነው። በሌላ አነጋገር ሥራ ትርጉሙ ቢስ ተግባር ነው። ትንትም ሥራ፤ ዛሬም ሥራ፤ ነፍስ ካለች ነገም ሥራ። አሰልቺ በሆነ ኡደት ውስጥ ዝንተ ዓለም መዳከር።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

ማለቂያና ማብቂያ የሌለው ሥራ። ካልተሠራ የማይበላ ከሆነ፤ ካልተሰራ የማይኖር ከሆነ፤ የመኖር ትርጉሙ ምንድን ነው? የምንኖረው “ለሥራ” ነው ማለት ነው? እንዲያማ ሳይሆን ኖር ትርፋ ድካም፤ እንዲያው መርጥ መባከን አይሆንብንም ።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን ግን ይህን አይደለም። ሥራ በረከት እንጂ ርግማን ወይም ፍርጃ ወይም ድካም አይደለም። ሠራተኞች እንድንሆን ያደረገን ውድቀታችን ሳይሆን ፍጥረታችን ነው። ምክንያቱም የተፈጠርነው በእግዚአብሔር አምሳል ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ሠራተኛ አምላክ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሥራ የተከበረ ተግባር መሆኑን የምናውቀው፤ እግዚአብሔር ራሱ ታታሪ ሠራተኛ ስለሆነ ነው። ሥራን የፈጠረና ያከበረ አምላክ ካለ፤ እኛም የተፈጠርነው በእርሱ አምሳል ከሆነ፤ እኛም ሥራን ልናከብርና ለሥራም የተለየ ግምት ሊኖረን ይገባል። ታታሪው ሰራተኛ በየቀኑ ሥራውን ካከናወነ በኋላ የሠራውን ነገር መለስ ብሎ ሲመለከት “ያ መልካም አንደሆነ እየ” ዘፍ 1:11:13:19:21:25/፤ በተለይ ደግሞ በአምሳሉ የፈጠረውን ሰው ሲመለከት “እነሆም እጅግ መልካም ነበረ” /1:31/ ከዚያም “እግዚአብሔር... ገነትን ተከለ.... ሰውን ወስዶ ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ በኤደን ገነት አኖረው። (ዘፍ 2:8-15) እዚህ ላይ እግዚአብሔር ገነትን እንደ ተከለ፤ ሰውን እንደ ፈጠረና ለሰውም ሥራ እንደሰጠ እንመለከታለን። ይህም እግዚአብሔር ራሱ ሠራተኛ አምላክ ብቻ ሳይሆን፤ በአምሳሉ ለፈጠረውም ሰው ሥራውን እንዳካፈለ ያሳየናል።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እንግዲህ ሥራ ክቡር የሆነው ከእግዚአብሔር የተነሳ ነው። ሥራ የርግማን ውጤት ሳይሆን የኪነ ፍጥረቱ ውጤት ነው። እንዲህ ሲባል ግን የምንሠራው ለመኖር ነው ማለት አይደለም፤ ይልቁንም ለመሥራትና ለመፍጠር እንኖራለን። እግዚአብሔር ሠራተኛ ፍጡር አድርጎ ስላበጀን እኛም እንደ እርሱ እንሠራለን፤ እንፈጥራለን። የፈጠራ ክህሎቶቻችን ከየትም የተገኙ አይደለም፤ ካተመብን አምሳሉ እንጂ።

3ኛው መስተካከል ያለበት አመለካከት ሥራ ከውድቀት በኋላ ነውና የመጣው የእርግማን ውጤትም ስለሆነ ብዙ መድከም የለብንም የሚል ነው። ግን ሐሰት ነው። ከእርግማን በፊት እግዚአብሔር በዘፍ 2:15 ላይ አዳምን ገነትን እንዲያበጃጃትና እንዲጠብቃት አዞታል። ይህ ማለት ሥራ ከውድቀት በፊት እንደነበር ያሳያል። ስለዚህ ሥራ የእርግማን ውጤት ነው ብሎ ከሥራ ጋር መጣላት እና ራስን ከስራ ማሰናበት የተዛባ ኃይማኖታዊ አመለካከት ነውና ሊስተካከል ይገባዋል።

“ሰራተኛው አምላክ የእጁን ሥራ የሚያሳዩና የሚያወሩ ሰማያት እንደፈጠረ ሁሉ እንዲሁ ለኃላፊነቱ ትኩረትን የሚሰጥ የሰው ልጅ በዚያው ትይዩ አሰናድቷል። ሰው ለሥራ ቀና አመለካከት እንዲኖረውና ከመለኮት ዓላማ ጋር በመቀናጀት እንዲኖር ተሰርቶ ያለቀ ኤደን ገነትን እንድጠብቅ ተሾመ። “ያበጃትም ይጠብቃትም...” የተባለውም የአምላክ መመሪያ የሚያስረዳን ሰው በተገቢው የተግባር እንቅስቃሴ ላይ በመገኘት ፈጣሪ ያዘዘውን ስራ እንዲፈጽም የተደረገለትን ጥሪ ነው። ይህም ሰራተኛው አምላክ የሰው ልጅ በስራ በመጠመድ

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የመለኮትን ዕቅድ በተግባር እንዲያስፈጽም ገና ከጅማሬው በአምላክ የታዘዘ መሆኑ ነው። የሰው ልጅ ከኤደን ገነት ተጠቃሚ ብቻ ሳይሆን የኤደን ተንከባካቢ እንዲሆን መፈለጉን በዘፍጥረት የመጀመሪያው ምዕራፍ በግልጽ እንረዳለን።

ሰውን ከሌሎች እንስሳት የሚለየው ለዚህ አምላክም ጥሪ የሰጠው ምላሽ ነው። ታሪክን ወደ ኋላ መለስ ብለን ስንቃኝ፤ በየትኛው የስልጠና፤ የፍልስፍና የተፈጥሮም ሆነ የማህበረሰብ ሳይንስ ግኝቶች ዙሪያ የተከናወኑ ጉዳዮችን ስንመለከት የምናስተውለው እውነታ ሰው እጁን አጣጥፎ ለመቀመጥ ያልተሰራ ገና በሥራ አካባቢውን ለመቀየር የተቃኘ መሆኑን ነው። አንዳንዴ ሰራተኛው ሰው ሰራተኛ መሆኑ ቀርቶ ሥራ አምላኪ ሲሆን ከተበጀበት ድንበር አልፎ በመሔድ የተፈጥሮ ሚዛን በማዛባት እንዲያበጃት የተሰጠችውን ምድር ያበላሻት እንዲጠብቀው የተሰጠውን ተፈጥሮ ችላ በማለት በልዩ ልዩ አደጋ ሲገልጠው እናስተውላለን። እግዚአብሔር በባህሪው አብሮን መስራት ይወዳል። ውሃን ጠጥተን እንድንረካ ሃይድሮጂንና አክሲዲን በረቂቅ ጥበቡ አስተሳስሮ ሰጠን። ገና ሃይድሮጂን ከመንትያው አክሲዲን በመፍታት ሰዎች ለጥፋት የሚጠቀሙበትን ቦንብ ለመስራት የጥፋት ስሌትና ስምሪት ያዙ። ሥራ ላምላክ ክብር ለሰዎች ጥቅምና ልማትን ሲያመጣ ብቻ፤ በታለመለት መስመር ተጉዟል ማለት ይቻላል። አለዚያ ሥራ የታለመለትን ዓላማ ስቷል ማለት ነው።

ሰው ሰራተኛ የሆነው በራሱ ምርጫ ሳይሆን ለዚሁ ስለተሰራ እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ከእንስሳት ከተፈጠረውና

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አካባቢውን ለክፉም ሆነ ለደግ የሚለውጥ እንደ ሰው ያለ ማንም የለም። ሰው የሚፈልገውን በሙሉ በቀላሉ በሚያገኘው ሁኔታ ስላልተቀመጠለት ፈልጎ እንዲያገኝ የፈጣሪው እቅድ ነው። ለምሳሌ ወርቅ ከከበሩት ማዕድናት አንዱ ነው። ለሰው ልጅም የሚሰጠው እርካታና ጠቀሜታ ከፍተኛ ነው። ይህን የማዕድን ንጉሥ ግን ለማግኘት ሰው ላብና ወዙን ማንጠፍጠፍ የግድ ይሆንበታል። ሌሎችንም ለመኖር ዋናና አስፈላጊ ጉዳዮች ለማግኘት እንዲሁ መልፋቱ የግድ ነው። ይህ የሆነበት ዋናው ምክንያት “ምድሩን የሚሰራ እንጀራ እንዲጠግብ” ያምላክ ድንጋጌ ሆኖ በመገኘቱ ነው።

ሰው ለመኖር የሚያስፈልገውን ምግብ፣ መጠለያ፣ አልባሳት እንዲሁም ሌሎችን ቁሳዊና መንፈሳዊ ነገሮች ማሟላት ግዴታው ነው። ይህን ለማሳካት ተፈጥሮ ራሱ በየቀኑ ጥሪን ያቀርብለታል። ስለዚህ ከዚህ ጥሪ ራሱን ነፃ ያደረገ ሕይወት የሚታሰብ ባለመሆኑ ሥራና የሰው ልጅ ለዘለቄታው የተቆራኙ እውነታዎች እንደሆኑ እንገነዘባለን። ሰማይም ስንሄድ ቢሆን እንኳን ሥራ መልኩን ይቀይር እንጂ አይቀራ መሆኑን ከወዲሁ ልንገነዘብ ያስፈልጋል።

እንስሳት የደመ ነፍስ ግንኙነት ቢኖራቸውም የሰውን ያህል የረቀቀና ውበብስብ የግንኙነት ስልት የላቸውም። ሰው እርስ በእርሱ ሃሳቡን ለመገላለጥና ለመግባባት ምቹ ሁኔታን ለመፍጠር መሥራት እንዳለበት የታወቀ ነው። የአካል ጡንቻዎችን በጉልህ ያሳተፈ ነገር ለብዙዎች እንደ ሥራ አይቆጠርም፤ ሆኖም የቃላት ልውውጥም እንኳን የሰውን

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ሰራተኛ ተፈጥሮ በግላጭ የሚያስረግጥ እውነታ መሆኑን በግልጽ መረዳት ያሻናል። ሰው ለሥራ ተጠርቷል፤ እየሰራም ላምላ፤ ዕቅድ አዎንታዊ ምላሽ በመስጠት ላምላክ ክብር መኖር ይጠበቅበታል። በተጨማሪም ለሌሎች ሰዎችና ፍጥረታት ተገቢውን ጥንቃቄ እንዲያደርግ ታዟል።

“ሥራ የእግዚያብሔር ስጦታ ነው እንጂ የኃጢያት ውጤት እንዳልሆነ የሚከተሉት ነጥቦች እንደማስረጃ ይቀርባሉ።

1. ሥራ የተሰጠን ለበጎ ዓላማ እንጂ ለክፉ አለመሆኑ

መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ” ብሎ ይጀምራል። ስለዚህ እግዚአብሔር ራሱ ሰራተኛ አምላክ ነው። እኛ ሥራ እንድንሰራ ያዘዘንና ሥራን የፈጠረው እግዚአብሔር ራሱ ነው (ዘፍ2)። እንግዲህ ሥራን የሰጠን እግዚአብሔር ራሱ ከሆነና እግዚአብሔር ራሱ እስካሁንም ድረስ ሥራ የሚሰራ ከሆነ የሥራ ዓላማው ክፉ ነው ማለት አይቻልም። ስለዚህ የሰው ሥራ የእግዚአብሔር ሥራ ውጤትና የእርሱ ትዕዛዝ በመሆኑ የመርገም ውጤት አይደለም።

2. ሥራ ለሰው ልጅ የተሰጠው ከውድቀት በፊት እንጂ ከውድቀት በኋላ አለመሆኑ

ሥራ የሰው ልጅ የውድቀት ውጤት ነው የሚለውን ሃሳብ / በዘፍ 1-3/ በሚገባ ስናጠና ስህተት መሆኑ ግልጽ ነው። እግዚአብሔር አስቀድሞ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። ከዚያ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ “ምድርንም የሚያለማ ሰው አልነበረም” ይላል / ዘፍ 2፤5/ በመቀጠልም ሰውን በመልኩና በአምሳሉ ፈጠረና

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ከእርሱ በፊት በተፈጠረው በኤን ገነት አስቀመጠው። ለሰው ልጅ የተሰጠው ስራ ኤደን ገነትን መጠበቅና መንከባከብ ነው። የሚያሳየው በፈጣሪ፣ በፍጥረትና በሰው ልጅ መካከል ያለውን መልካም ግ፡-ረት ነው። ስለዚህ ሥራ ከኃጢያት ውድቀት በኋላ የመጣ እንዳልሆነ እንረዳለን።

3. የመርገሙ ባሕርይ ራሱ የሚያሳየን ሥራ የመርገም ውጤት አለመሆኑን ነው።

በዘፍ 3፣ 14-19 ስንመለከት እግዚአብሔር ሰይጣን /እባቡን/ ረገመው፤ በሰው ልጅም ላይ የሞት ቅጣት አወጀ። ነገር ግን ከክፍሉ የምንረዳው ሌላ ነገር የተረገመችው ምድር እንጂ ሥራ እንዳይደለ ነው።

ስለዚህ ምድርን ማረስ፣ መኮትኮት፣ መንከባከብ እርጉም ይሁን አይልም መጽሐፍ ቅዱስ በእርግጥ ምድር ስለተረገመች ምድርን ማረስ ሥራን ከባድና አድካሚ አደረገው። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ሥራ ራሱ የተረገመ ነው የሚል ሃሳብ የለውም /ዘፍ 3፣ 23/።

4. ከሰው ልጅ ውድቀት በኋላም እግዚአብሔር ስለ ሥራ ያለው ዓላማ ያው ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት 3 ጀምሮ ስለ ሥራ የሚሰጠን አሳብ በጉና መልካም መሆኑ ይህንን እውነት በሚገባ ያሳየናል። በመዝሙር 8 እና 104 ስንመለከት ሰው ከውድቀት በኋላም እግዚአብሔር አብሮ የሚሰራም እንደሆነ ደጋግሞ ነግሮናል። ከዚህም በላይ በዘፍ 8፣ 18 ላይ ደግሞ “ሀብት ለማከማቸት እርሱ

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ጉልበት ሰጥቶሃልና አምላክህን እግዚአብሔርን አስብ” ይለናል። “ነገር ግን ወንድሞች ሆይ ከፊት ይልቅ ልትበዙ በጸጥታም ትኖሩ ዘንድ ልትቀኑ የራሳችሁንም ጉዳይ ልትጠነቀቁ እንዳዘዝናችሁ በውጭ ባሉት ዘንድ በአግባብ እንድትመላለሱ አንዳችም እንዳያስፈልጋችሁ በእጃችሁ ልትሰሩ እንለምናችኋለን”

/1ተሰ 4፣ 11/።⁸

ስለዚህ ሥራ የተረገመ ቢሆንና እግዚአብሔር ከሰው ልጅ ውድቀት በኋላ ስለ ሥራ ያለውን ቀይሮ ቢሆን ኖሮ እንዲህ ያሉ ትዕዛዞች ከእግዚአብሔር ቃል ስለ ሥራ ባልተሰጠን ነበር። በኤፌ 4፣ 7-8 ላይ ደግሞ ሥራን እንድንሰራ መታዘዛችን ብቻ ሳይሆን ሥራችንም በእግዚአብሔር ፊት እንደሚገመገምና መልካም ሆኖ ከተገኘ ዋጋ እንደሚኖረው ይነግረናል።”

ተባብረን ከሰራን በአገራችን ዕድገት ሊመዘገብ ይችላል። ተባብሮ አገርን ስለማልማት ከእስራኤሎች ብዙ ቁም ነገሮችን መማር እንችላለን። አይሁዶች በዓለም ተበትነው በነበረበት ወቅት ተዘርዝሮ የማያልቅ አስቃቂ በደል ደርሶባቸዋል። ከዚያ መከራ አልፈው ዛሬ ላሉበት ደረጃ የደረሱት ሌላ በምንም ሳይሆን ለአገራቸው በአንድ ልብና ሀሳብ እያሰቡ ተባብረው ስለሰሩ ነው። እገር አልባ እስከመሆን ደረጃ ደርሰው የነበሩት አይሁዶች ዛሬ ከዓለም ታላላቅ አገራት አንዱ የሆኑት ዕውቀት፣ ገንዘብና ጉልበታቸውን አቀናጅተው ስለሰሩ ነው።

ኢትዮጵያዊያን በአሁኑ ጊዜ የማይገኙበት የዓለም ክፍል የለም። ሁሉም ኢትዮጵያዊ ተሰዶ በሚኖርበት አገር ሀብት

⁸ የቤተክርስቲያን ሁለንተናዊ ተሐድሶ በ21ኛው ዘመን በኢትዮጵያ ቃለ ሕይወት በ/ክ መንፈሳዊ አገልግሎት ዘርፍ የተዘጋጀ ገጽ 124-125 1998 ዓ.ም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ወይም ዕውቀት ያፈራ ነው። ይህ ዜጋ ልመለስ ቢል አገር አለው። በውጭና በውስጥ ያሉትን ኢትዮጵያዊያን ማስተባበር ከተቻለ እና በሕብረት ከተሰራ ብልፅግና ማምጣት ያን ያህል ከባድ አይደለም።

የ3ሺህ ዓመት ታሪክና ስልጣኔ እያለን የ57 ዓመት ታሪክ ያላት እስራኤል በልጣን የምትታየው ሌላ በምንም ሳይሆን እንደ እነርሱ በአንድ ልብ፤ ዓላማና ለአንድ ግብ ተቀናጅተን ስላልሰራን ነው። አንድ እስራኤላዊ የትም አገር ሄዶ ሀብት ቢያፈራ በመጨረሻ ማውረስ ካለበት የሚናዘዘው ለልጆቹ ወይም ለዘመዶቹ ሳይሆን ለአገሩ ነው።

ይልቁንም ለሥራ ባጭሩ ታጥቀን በመነሳት ራሳችንን ቤተሰባችንንና አገራችንን ልናሳድግ፤ ብሎም በትጉ ሥራችን የፈጠረንን አምላክ ልናስከብር ይገባል። ምክንያቱም ቃሉ በማቴዎስ ወንጌል 5:16 ላይ እንዲህ ይላል፡፡“መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።”

ለአገልግሎት ወደ ክፍለ ሀገር ሄጀ የሰማሁትን እውነተኛ ታሪክ ልንገራችሁ፡- በተለያዩ አካባቢ የሚኖሩ ሰዎች የሚያደርጉትን ለምሳሌ ተልባ መዘራትና ንብ ማነብ /የንብ ቀፎ/ በግቢያቸው መስቀል ኃይማኖታችን አይፈቅድም ይላሉ። ነገር ግን ወደ ገበያ ሄደው ከጎረቤት አገር የመጣውን ተልባና ማር ገዝተው ይመጣሉ። ተልባና ማር ይወዳሉ ግን በምድራቸው አያመርቱም። ይህንን አመለካከት ለመቀየር በዚያ ምድር ካሉት የአንዱ ቤተክርስቲያን ወንጌላዊ በመሬቱ ላይ ተልባ ዘራ።

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በግቢውም የንብ ቀፎ ሰቀለ። ከዛሬ ነገ አምላክ ተቆጥቶ ይቀስፈዋል ሲሉ ጭራሽ ሰውየውም እያማረበት ተልባውም እያማረበት መጣ። መሬቱ የተለየ ዘር ስላገኘ ተስማምቶት ብዙ ተልባ ምርት ወንጌላዊው አገኘ። የሌሎችም ቤተክርስቲያናት ሰዎች ልክ እንደ ወንጌላዊው አደረጉ። የአገሩም ህዝብ እነከሌ ተልባ ዘርተው ምን ሆኑ በማለት ተልባ ዘሩ። በዚህም ዓይነት ሁኔታ ተጠቃሚ ሆኑ። እግዚአብሔር የሰጠን የተስፋ ቃል።“ የእጃችሁን ስራ እባርካለሁ ” የሚል እንጂ የዚህን ዓይነት እህል ዘር በእርሻችሁ ላይ ከዘራችሁ እቀስፋችኋለሁ አላለንም። በተለይ የኢኮኖሚ መሰረቷ ከ80% በላይ በግብርና ላይ የተመሰረተችው ኢትዮጵያ እንዲህ አይነት የተዛባ ኃይማኖታዊ አመለካከት አያሳድጋትምና ሊሰተካከል ይገባል። ያን ጊዜ ይመስለኛል ኢትዮጵያችን ከዳቦ ቅርጫ ውስጥ ወጥታ የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው።በዚህች መልካም አየርና አፈር ባላት አገር ውስጥ ስንፍናን አስወግደን በላባችን ጥረን ግረን ካልሰራን ድህነትን ማጥፋት እንችልም። በነገራችን ላይ ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት እንዳትሆን ማነቆ የሆነባት ነገር የተዛባ ኃይማኖታዊ የሥራ አመለካከት ብቻ አይደለም።በአቋራጭ ለመክበር መጣርም ጭምር እንጂ፡ ታዲያ በአቋራጭ መክበርን እንዴት ማስቀረት ይቻላል?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

**ትናንትና ማታ ወደ ቤትህ
ስትገባ የመታህ ድንጋይ ዛሬ
ማታም ከደገመህ አሁን
ድንጋዩ ማነው?**

ምዕራፍ አምስት

ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው ባቋራጭ መክበርን ሥናቆም

እስከ አሁን በታዘብኩት መሠረት አብዛኛው ሠው ስልጣን ከያዘ ለመብላት እንጂ ለማብላት የሚያቅድ አይመስልም። ብዙ ሰው እንደምንም ብሎ ጉቦ ሰጥቶም ቢሆን ስልጣን ላይ ይወጣና በጉቦ ያገኘውን ስልጣን በጉቦ / በስኳር / ምክንያት እስኪያጣው ጉቦ መብላቱን ይቀጥላል። ትናንትና ምንም አይን የሚሞላ ነገር የሌላቸው ሰዎች ስልጣን ሲይዙ በአጭር ጊዜ ኑሮአቸው ተሻሽሎ ይታያል። የጤና ከሆነ እለየሁ ግን

ጉቦ የማይበላ ፍትህ የማያንድል ንፁህ ዜጋ ከተገኘ ደግሞ “ሲሾም ያልበላ ሲሻር ይቆጩዋል” የሚል ብሂል ይባልበታል “አይበላ አያስበላ የጉሮሮ አጥንት” ተብሎም ይሰደባል። ሁሉም በአቋራጭ ለመክበር ከሩቅ ሆኖ የሚያደባ ይመስላል።

የእግዚአብሔር ቃል ግን መማለጃ አትቀበል ይላል። ዛሬ ሰዎች በላባቸው ጥረው ግረው ራሳቸውን ከማሳደግ ይልቅ የተለያዩ የማጭበርበሪያ ዘዴዎችን በመጠቀም ለህሊናቸውና ለህዝባቸው ሳያስቡ ባቋራጭ ለመክበር ሲጥሩ ይታያሉ።

ለምሳሌ፡-

- ጉቦ በመቀበልና እውነትን በመሸፈጥ
- ፎርጅድ ዲግሪ በመስራትና ያለችሉታ በመቀጠር
- ባሌስትራን ወርቅ ነው ብሎ ባንክን በማጭበርበር

ሥራ... ሥራ... በእገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

- በቅቤ ላይ ሚዛን እንዲደፋ ሙዝና ቅቤ መሳይ ጉድ በመጨመር
- የመጠቀሚያ ጊዜው ያለፈበትን ዕቃ የመጠቀሚያ ጊዜውን በሃሰት በማራዘም
- በጥንቅላ በማጭበርበር የሰዎችን ገንዘብ በመውሰድ
- በበርበሬ ላይ ሚዛን እንዲደፋ የሽክላ አፈር በመጨመር
- የ10 ብሩን ዕቃ 60 ብር ነው የገዛሁት ብሎ በማታለል
- ማጅራት በመምታት / በማስፈራራት/ የሰውን ገንዘብ በመንጠቅ
- ከታይዋን የተገዛውን ዕቃ ከአሜሪካን ነው የጃፓን ነው የሚል ዓርማ /ታግ/ በመለጠፍ
- ያልታመመውን ታሞብኛል ያልሞተውን ሞቶብኛል ብሎ በማታለል
- ከባንክ አራጣ ገንዘብ ተበድሮ ከአገር በመጥፋት
- የማህበር የዕድርና የእቁብ ገንዘብ ያዥ ሆኖ ይዞ በመሠወርና በመሳሰሉት ሰዎች በአቋራጭ ለመክበር ይሞክራሉ። ይህ ግን እውነተኛ ዕድገት ለግልም ለአገርም የማያመጣ ለሕሊና የማይመች ፍፃሜው ለስጋትና ለድንጋጤ እጅ አስሮ የሚሰጥ የቆቅ ኑሮ ነውና ሊወገድ ይገባዋል።

አሁን በቅርቡ እዚህ አዲስ አበባ ውስጥ የትራፊክ መብራት ይዞን ቆመን ሳለ ከፊት ለፊት ቆማ የነበረችው መኪና ውስጥ በስተቀኝ በኩል ያለውን በር በድንገት ከፍቶ አንድ ሌባ ከሾፌሩ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አጠገብ የተቀመጠችውን ሴት ቦርሳ ከጉልበቷ ላይ እንዳስቀመጠችው ላፍ አድርጎ ሮጦ ሁላችንም መኪና እየነዳን ነበርና ፍሬን ይዘን እስከምንወርድ ድረስ ሮጦ መንደር ውስጥ በመግባት አመለጠ። ጉዳዩን ለፖሊስ ሪፖርት አደረግን ከዚያ ወደዚህ በዚያ ቦታ ላይ እንዲህ ተመሳሳይ የሆነ የሌብነት ድርጊት ሲፈፀም አላየሁም ምክንያቱም መንግስት የፀጥታ ኃይሎችን አሰማርቶ እያስጠበቀ ነውና፤ ግሩም ነው። ሆኖም ሪፖርት ለማድረግ በአካባቢው ፖሊስ ጣቢያ በሄድን ጊዜ ፖሊሶቹ ጉዳዮችን ን በጥሞና በዕለቱ መዝገብ ካሰፈሩ በኋላ ጉዳዩን በትጋት እንደሚከታተሉ ነግረውን ለወደፊቱም ለጥንቃቄ ይሆነን ዘንድ በአሁኑ ሰዓት ሌቦች በዚያ አካባቢ አራት አይነት የአሰራረቅ ዘዴዎችን ፈጥረው ስምም ሰጥተው እንደሚንቀሳቀሱ ደርሰንበታልና ተጠንቀቁ ብለው ነገሩን።

የመጀመሪያው ሿሿ ነው። / ይህ ማለት ልክ አሁን እናንተ እንደገጠማችሁ መኪና ተጨናንቆ ሲቆም በር በድንገት ከፈቶ ያገኙትን ዕቃ ይዞ መሮጥ ነው/

ሁለተኛው ጥምጥም ነው። / ትልቁ ሌባ ትንሹን ልጅ የሚመታው በመምሰል ሲያሯሩጠው ሊሰርቁት ያሰቡት ሰው እግር ትንሹ ልጅ /ሌባ/ አስጥሉኝ አባባ ብሎ ይጠመጠምባቸዋል እሳቸውም ለማስጣል አሳባቸውን የተፈጠረው ጠብ ጋር ብቻ አድርገው ሲታገሉ በዚህ መሀል ይሰረቃሉ። ጥምጥም ይባላል።

ሦስተኛው ጭብ ነው። / ይህም ከባንክ ሰዎች ገንዘብ ሲያወጡ ጠብቆ በታክሲ በማሳፈርና ወደ አሳቻ ቦታ ይዞ ሄዶ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ማፈን ነው/

አራተኛውና የመጨረሻው ጭልፊቶ ነው ።/ ይህ ደግሞ በመንገድ ላይ ሰዎች ሞገደል እያወሩ ሲሄዱ ከጆራቸው ላይ በመንጠቅ መሠወር ነው። ጎበዝ አስቲ አኛም ጠንቀቅ እያልን በዚህ አይነት ሁኔታ የተሰማሩት ወገኖቻችንን በአቋራጭ ለመበልጸግ የሚትሄዱበት መንገድ በአቋራጭ ሊያጠፋቸው ይችላልና ተመለሱ ብልን እንምከራቸው። በእንደዚህ አይነት ተግባር የተሰማሩ ሰዎችንም ብናይና ብናውቅ ለህግ አሳልፈን እንስጥ እንጂ እያዩ ዝም ማለት ከአንድ መልካም ዜጋ የሚጠበቅ መልካም ስነ ምግባር አይደለም። ደግሞም ነግ በእኔ ነው።

ሥራ ከማጣቷ የተነሣ ተጨንቃ የነበረችን አንዲት እህት ሳማክር ለምን ከሥራ እንደወጣች ስትነግረኝ በጣም ነው የተገረምኩት። ቦሌ አካባቢ ጥሩ ሰዎች ቤት ተቀጥራ እየሰራች እያለ ነው አንድ ወቅት የፋሲካ ሰሞን ሦስት ሰዎች ወደምትሠራበት ቤት መጥተው በር ያንኳኳሉ። እሷም በግቢው ውስጥ ያለችው ብቸኛ ሴት ነችና የግቢውን በር የሚከፍት ሌላ እንደሌለ በማወቁ የምትሰራውን ሥራ አቋርጣ በሩን ስትከፍት ሦስት ሰዎች በአይሱዙ መኪና በግ ጭነው በር ላይ ታያለች። ሁለቱ ፈጠን ብለው በጉን በማውረድ የዚያን ቤት ባለቤት የሆኑትን የአባዋራውን ስም በመጥራት “እሳቸው ልከውን ነው ይህንን በግ ቤቴ አድርሱልኝ ብለው አስገቢና እሰራ” ይሏታል እሷም በጉን ተቀብላ ወደ ግቢው እያስገባች እያለ አንድኛው የማስሪያ ገመድ እንዳለና እንደሌለ ይጠይቃታል፤ እሷም

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ለጊዜው እንደሌለ ስተነግረው 10 ብር ከኪሉ ያወጣና ከሱቅ ገዝታ እንድታመጣ ይልካታል። በዚህ ጊዜ ነው እንግዲህ 3 ቀን እንድትታሰርና ሥራውንም እንድትለቅ የሚያደርግ ድርጊት የፈፀሙት በግ አምጪዎቹ። እሷ ከሱቅ ሳትመለስ እቤት ያለውን ዕቃ ሶፋውን ፍሪጃንና ቴሌቪዥኑን እና በጋቸውን ጨምረው የቤቱን ዕቃ ጥርግርግ አድርገው በመኪናቸው ጭነው የውጪንም የውስጡን በር ከፋፍተውላት የሂዱት። አይገርምም አንዳንዶች በአቋራጭ ለመክበር በሚቀይሱት ሰይጣናዊ መንገድ በቅንነት ሥራቸውን የሚሠሩ ንፁጋን ዜጎች ከሥራ ይፈናቀላሉ፤ ሌሎችም ንብረታቸውንም ያጣሉ።እግዚአብሔር ግን የሁለቱም ጌታ ነው። ለሁሉም ቅን ፍርዱን ይሰጣል።ሌቦች መንግስተ ሰማይ አይገቡም።

ለጥንቃቄ ይሆነን ዘንድ እስቲ በውሸት ሰዎች ገንዘብ እንዴት እንደሚሰበሰቡ እንደሚከተለው እንመልከት። “አንዳንድ ገበሬ ጃንያው / መስፈሪያው/ እንዲሞላ ወይም ሚዛን እንዲደፋለት ሲፈልግ እህሉን በአውድማው ላይ ሳለ በደንብ ሳያጣራ ከነግርዱ ሰፍሮ ሞልቶ ገበያ ያመጣል። ከዚያም “ምርጥ እህል ነው፤ ግዛ!” ይላል። ሽማቹ አመራጭ ስለሌለው ይገዛና ቤት አምጥቶ እንደገና አበጥሮ ካጣራ በኋላ የገዛው መቶ ኪሎ ከሆነ አሁን የተጣራ ሰማንያ አምስት ኪሎ እህል ይሆናል። አሥራ አምስት ኪሎ ዕብቅ / ግርድ/ ገዛ ማለት ነው። እህሉ በአጠቃላይ የተገዛው በመቶ ብር ቢሆን በአሥራ አምስት ብር ዕብቁ ተገዛ ማለት ነው።

በአንድ ገበያ እህል እየገዙ ከሚቸረቸሩ ነጋዴዎች አንዳንዶቹ ሁለት ዓይነት መለኪያ /መስፈሪያ/ አላቸው። አንዳንዶቹ በትልቅ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

መስፈሪያ ይገዙና በትንሽ መስፈሪያ በተመሳሳይ ዋጋ ይሸጣሉ። አንዳንዶቹ ግን መጠናቸው ከውጭ ሲታይ እኩል ሆኖ በውስጣቸው እህል የመያዝ ዓቅማቸው ይበላለጣል። ለምሳሌ በጣሳ / ለለምኒ/ የሚገዙና የሚሸጡ አንዳንድ ሰዎች ጣሳውን ቂጡን ወደ ታች ይመቱና በራሱ በቂጡ ይሞሉታል። ከሌላው እኩል አስመስለው በዚያው ይሸጣሉ። ጣሳውን ቂጡን ወደታች ይደቁሉና ከዓቅሙ / ከመጠኑ/ በላይ የሆነ እህል እንዲይዝ ያደርጉለታል። በዚያ ለራሳቸው ከገበሬው ይገዛሉ። ታዲያ ለሻጩ ምላው ተገዝተው “መስፈሪያዎቹ ፍጹም እኩል ናቸው ይላሉ። ወይም በሚሰፍሩት ቆርቆሮ ውስጥ የሚያጣብቅ ነገር ያደርጋሉና እህሉ ሩብ ያህሉ እዚያው ተጣብቆ ስለሚቀር ሰዎቹ የቆርቆሮውን መልክና መጠን ከውጭ አይተው በደስታ ይገዛሉ። ነገር ግን የገዙት.....! አቤት ውሸት! በዚህ ዓይነት ሽማቹ ዓይኑ እያየ ተታልሎ በቂ ላልሆነ እህል ገንዘቡን ይከፍላል።

አንዳንድ ባለሚዛኖችም እንደዚሁ ቁጥር አዛብተው ከቁጥሩ ወይም ከሚዛኑ አስበልጠው ያስከፍላሉ፤ ወይም አሳንሰው ነግረው ይከፍላሉ። ይህ ብቻም አይደለም፤ በተለያዩ የአመዛዘን ሥልቶች አማካይነት ያለሚዛኑ ያስከፍላሉ። አቤት ስንት ውሸት አለ። አንዳንድ ሰው ለእርሻ የሰነፈ በሬ፤ የምትራገጥና ጡቷ የተደፈነባት ላም፤ የማትወልድ በግ፤ ወልዳ የማታሳድግ ፍየል፤ ሰነፍ አህያ፤ አመለኛ በቅሎ፤ ዳተኛ ፈረስ.... በጠቅላላው ለራሱ አይጠቅሙም የተባሉትን ለሽያጭ ያቀርባል። ሲያቀርብ ታዲያ ስመ እግዚአብሔርን ጠርቶ ምሎ “ፍጹም እንከን አይወጣውም፤ ግዛ!” ይላል። ከዚህ የሚብሰው ደግሞ የታመመበትን ከብት እንደዳምንም ነድቶ አምጥቶ ገበያ አድርሶ፤

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አታልሎ በጤነኛ ዋጋ ሂሳብ መጠን መሸጡ ነው። ከብቱ ቢሞትበት ባለገንዘቡ መጥቶ እንዳይዘውና ገንዘቡን በሕግ እንዳይጠይቀው ስሙንና አድራሻውን ቀይሮ ይዞ ከአካባቢው ይሰወራል። ሰለ አንድ አጭበርባሪ እስቲ ልንገራችሁ፡-

አንዲት ወፍራም ጊደር ይዞ ቆሞአል፤ ያለው በትልቅ ገበያ መሀል በከብት ተራ ነው፤ አንድ የወተት ላም የፈለገለ ሰው መጥቶ “እስቲ ጊደርህን ለእኔ ሽጥልኝ ለመሆኑ ሁኔታዋ እንዴት ነው?” ብሎ ሲጠይቀው አጅሬ አፋን ሞልቶ “ጊደሪቱ እርጉዝ ናት አራት ወርዋን ይዛለች ግዛት” ይላል። በዋጋ ሳይስማሙ ቀርተው ሰውዬው ከተሰናበተው በኋላ አንድ ለድግስ ሊያርድ የሚፈለግ ሰው ቀርቦ “እስቲ ጃል ጊደርህ እንዴት ነች?”። እኔ ለእርድ የሚሆን ከብት እየፈለግሁ ነኝ ሲል አጅሬው ለቀም አድርጎ “እንዴታ! ይህችማ የስንት ዘመን መሲና መሰለችህ። ባስጠቃትም እምቢ ብላ ይኸው 3ኛ ዓመቷን ይዛለች። ጮማዋ ሽሏን ዘግቶታል ግዛት! ትሆናለች” ይላል። እንግዲህ የዚህ ነጋዴ ውሸት ምን ይባላል!? ይህን ማለት ግን እውነትን የሚናገሩ ነጋዴዎች የሉም ማለት አይደለም። ነገር ግን አብዛኞቹ ሲዋሹ ታይተዋል። እያንዳንዱ አጭበርባሪ ነገ በተራው ሊገዛ ገበያ ወጥቶ የባሰ በሽተኛ ያጋጥመዋል። ገንዘብን የማይጠግብ ሌላውን ያታልላል ማለት ነው። አንባቢ ሆይ እርሰዎስ ከዚህ ሁሉ ውሸትና ማጨበርበር ነፃ ነዎትን? የተለወጡ ክርስቲያን ከሆኑ ስለዚህ ጉዳይ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

“ዘኬዎስ ግን ቆሞ ጌታን፡- ጌታ ሆይ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ለድሆች እሰጣለሁ ማንንም በሐሰት ከስሼ እንደ ሆንሁ አራት

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

እጥፍ እመልሳለሁ አለው / ሉቃስ 19:8/ ። ከዚህ ቀደም በሰራው ኃጢያት አዘነ። አሳቡንና ዓላማውን መቀየር ብቻ ሳይሆን ለበደላቸው ሰዎች ካሣ ሊከፍል ጭምር ወስኖ ከፈለ። ራሱ ወስኖ ራሱ ከፈለ ማለት ነው። መለወጥ ማለት እንደዚህ ነው።

እንግዲህ ፈጽሞ የእርስ በእርስ መግት እንዳለባችሁ በእናንተ ጉድለት ነው። ብትበደሉ አይሻልምን? ነገር ግን እናንተ ትበድላላችሁ፤ ታታልሉማላችሁ ያውም ወንድሞቻችሁን / 1ኛ ቆሮ 6:7-8/ ።

“ችግረኛን የምትውጡ የአገሩንም ድሀ የምታጠፉ እናንተ ሆይ፡- አሁን እንሸጥ ዘንድ መባቻው መቼ ያልፋል? የኢፍ መሰፈሪያውንም እያሳነሰን ድሀውን በብር ችግረኛውንም በአንድ ጥንድ ጫማ እንገዛ ዘንድ የሰንዴውንም ግርድ እንሸጥ ዘንድ ሰንዴውንም እንድንሸምት ሰንበት መቼ ያልፋል? የምትሉ... ዓመት በዓላችሁንም ወደ ልቅሶ ዝማሬአችሁንም ወደ ዋይታ አለውጣለሁ” አሞጽ 8:5-10/ አለ። በማታለል ለመበልጸግ ለሚጓጉ ወዮላቸው።

አንዳንድ ሽማግሌዎች የመጀመሪያውን ዘርፍ / ጅምሩን / በምርጥ ማግ አሳምረው ይሠሩና መሀሉን በመናኛ ማግ ይሠራሉ። ገበያ ሲያቀርቡ ከሩቅ እንዲማርክላቸው መልካሙን ዘርፍ እያሳዩ “ጥራቱ ግሩም ነው! ግዛ” ይላሉ። አብዛኛው ሽጭ በዚህ ዓይነት የሠራ ስለሆነ ከብዙ መጥፎዎች ውስጥ የመጥፎነቱ ደረጃ የሚቀንሰውን መርጦ መግዛት የግድ ይሆናል። አንዳንድ የቅቤ ነጋዴዎች በቅቤአቸው ውስጥ ቅቤ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳበ ቅርጫት ትሆናለች።

የሚመስል ሌላ ባዕድ ነገር በውስጡ አድርገው ከላይ ምርጥ ቅቤ ለብጠው በኩባ ግጥም አድርገው ጠቅልለው አስረው ገበያ ያቀርባሉ። ከዚያም “ንጹህ የወላይታ፤ የቁጫ፤ የሸኖ ቅቤ ግዙ” እያሉ በውድ ዋጋ ይሸጣሉ። ነገርው ቤት አድርሶ ውስጡን ሲያይ ሌላ ነገር የተጨመረበትና ሲያቀልጡት ሽታው የሚገማ እጥፍ በነደደ እሳት እንኳ የማይቀልጥ የእስሩ 8/10ኛው ያህል ቆሻሻ ሆኖ ቁጭ ይላል። አሁን ይህ ሰው ቅቤ ገዛ ይባላል!

አንዳንድ ባለ ሉካንዳዎች ዘንድ ሲሄዱ ደግሞ ብዙ ጉፋያ ከሥር ያደርጉና ጥቂት ጮማ በላዩ ላይ ይደርቡና /ያለብሉና/ “ጮማ ብላ!” ይላሉ። ይህ የሚታየው ሁሉ ጮማ እንደሆነ አድርገው እየተናገሩ። ሽንኩርት ተራ ሲሄዱ ደግሞ አንዳንድ ትንንሽ ራስ ያላቸውን ከሥር አድርገው ትልልቅ ራስ ያላቸውን ከላይ ይደርቡና ያሳያሉ። በአካባቢው ከሚሸጡት ነጋዴዎች በዛ አድርገው ይመድባሉ። ገንዘብ ከከፈሉ በኋላ ወደ ዘንቢል ውስጥ ለመጨመር ለገዢው አይፈቅዱም። በፍጹም በጣቱ አይነካም። “ገንዘብ የከፈልኩበት ነውና እኔ ነኝ ዘንቢሉ ውስጥ መጨመር የሚገባኝ ካለ ገንዘቡን መልሰው ይሰጡታል። እዚህ ላይ አንድ ምሥጢር አለ። ይኸውም ሻጩ ዘንቢሉ ውስጥ የጨመረ እያስመሰለ ወደ ኋላ መልሶ ካልተሸጠው ሽንኩርት ጋር ያስቀምጣል። በዚህ ዓይነት ቅድም ከተመደበው መደብ ግማሽ ያህሉን ለራሱ ያስቀራል። ለመሆኑ ንግድ ማለት ማታለል ማለት ነው ወይ?” እስከ ማለት አድርሶናል። አቤት ስንት ውሸት አለ !!

ለመሆኑ ውሸተኞች የእግዚያብሔርን መንግሥት ይወርሳሉን?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

“... ውሻዎችና አስማተኛዎች ሴባኛዎችም ነፍሰ ገዳዮችም ጣኦትንም የሚያመልኩት ውሸትንም የሚወዱና የሚያደርጉ ሁሉ በውጭ አሉ” /ራዕይ 22:15/። በዚህ ቃል መሠረት መልሱ “አይወርሱም” ነው። ስንት ውሸት አለ!? ላምባ ብለው ገዝተው ሽንት ተቀላቅለውባቸው ያፈለሱ ፤ ሥራ ሥር / ድቡል፣ ድንች፣ ጎደሬ፣ ዋንጫሮ.../ ገዝተው ቀቅለው የማይበስል ሆኖ ሳይበሉ የጣሉት፤ ነጭ ዱቄት ገዝተው የጠቆረባቸውና የመረረባቸው፤ የጤፍ ዘር ገዝተው ዘርተው ያልበቀለላቸው፤ ወለላ ማር ነው ተብለው ገዝተው ዕቃው ውስጥ ሰፊፍ የተጠቀጠቀባቸው በጠቅላላውም በውሸት ዘመቻ ዋጋ ለማይሆን /ለማይጠቅም/ ነገር ገንዘባቸው የተወሰደባቸው ስንቶች ናቸው? በከፍተኛም ሆነ በዝቅተኛ የንግድ ቦታ ሰው በዋለበት መስክና አካባቢ ሁሉ እንደዚህ ያለ ውሸትና ማጭበርበር የተፈፀመበት ቦታ ባይኖር በጣም ጥቂት ነው። አብዛኛው ሰው ክፉን በማድረግ አሸናፊ ለመሆን ይሽቀዳደማል ማለት ነው። አንባቢ ሆይ! እርስዎስ ከዚህ የሐሰት ቀለበት ውስጥ አልገቡም? ካልገቡ ጌታን ያመስግኑ፤ ነፃ ካልሆኑ ግን ዛሬውኑ በአስቸኳይ መንገድዎትን ይቀይሩ። ኃጢአትዎን በመናዘዝ ወደ ጽድቅና ወደ ቅድስና ጎዳና ይመለሱ። ያለ ቅድስና ጌታን ለማየት የሚችል ማንም የለም / ማቴ. 5:8/። ለእርስዎም ለአገርም አይጠቅምምና።

አንዳንድ ባለሰቆች ደንበኛው የገዛውን ምርጥ ዕቃ ለውጠው መናኛውን ዕቃ ይሰጡታል። እንዲያውም ልብሱን ለውጠውና በተመሳሳይ ጋዜጣ የተጠቀለለ ቡትቶ ሰጥተውና ሽኝተው ቤቱ ሲደርስ ይህንን ጉድ አይቶ አልቅሶ የተወ ስንትና ስንት ሰው ነው!? አንዳንዶች የሚመዘኑ ዕቃዎችን ከሚዛኑ ንባብ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ቀንሰው ሒሳብ በመሥራት ያስከፍላሉ። አንዳንዴ በመናኛ ዕቃዎች ላይ ምርጥ ዕቃ የሚል ምልክት ይለጥፉና መናኛውን ዕቃ ምርጡን ዕቃ አስመስለው በውድ ዋጋ ይሸጣሉ። አንዳንድ ነጋዴዎች በአገር ውስጥ የተመረተውን ዕቃ ከውጭ አገር የመጣ ነው ይላሉ። ለምሳሌ በኢትዮጵያ ውስጥ የሰሩትን ጫማ በጣልያን አገር የተሰራ ነው ብለው በውድ ዋጋ ለመሸጥ ይሞክራሉ። አንዳንድ የዕቃ ስሞችንና ምልክቶችን ብቻ ገዝተው እምጥተው እዚሁ በተሠራው ዕቃ ላይ ይለጥፉ ወይም ይሰፉና በውድ ዋጋ ይሸጣሉ። አንዳንድ ነጋዴዎች በመልክ አንድ የሚመስሉ ነገር ግን የተሠሩባቸው ንጥረ ነገሮች የተለያዩ /አንድ መናኛ ሌላው ጥራት ያለው/ ዕቃዎች ከሱቆቻቸው በፍጹም አያጡም። የአንዳንዶቹ አሳብ ታዲያ መናኛውን በውድ ዋጋ ለመሸጥና ገንዘብ ለመሰብሰብ እንዲያመቻቸው ነው።

ሊቀዋጡ የሚችሉ ዕቃዎችን /እህል፣ ሸሮ፣ በርበሬ/ ንጹሐን ንጹሕ ካልሆነው ጋር አቀላቅለው ንጹሕ በሚሸጥበት ዋጋ ይሸጣሉ። ለአካባቢው እንግዳ የሆነን ዕቃ ሲያስተዋውቁ ዋጋውን ብዙ ዕጥፍ ጨምረው ያስተዋውቃሉ። ለምሳሌ የዲስኮ ሰዓት ዛሬ ከአሥር ብር በታች የሚሸጠውን በብር 170 /አንድ መቶ ሰባ ብር/ የሸጡበት ጊዜ አለ። የአንዳንድ ነጋዴዎች ዓላማ ከአገልግሎታቸው ጋር የተመጣጠነ ትርፍ ወስደው ደንበኞችን በትሕትና ማስተናገድ ሳይሆን በተቻለ መጠን ትርፍ ለማግኘት ብቻ መዋሸት ነው። ሃያ ብር ለማያወጣ ዕቃ አርባ እምስት ብር መጠየቅ የተለመደ ሆኗል። መቼም በዚያ ዓይነት ሙያ የተካነና ትክክለኛ ዋጋውን የማይውቅ ሰው ካልሆነ ሱቅ ሄዶ ዕቃ መግዛት ከማይቻልበት ደረጃ እየተደረሰ ነው። ለዚህ ማስረጃው

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የአሻሻሎች/የደላሎች/ መብዛት ነው። የሻጭ አሳብና የገዢ አሳብ በጣም እየተራራቀ ከመሄዱ የተነሣ ሁለቱን ወገኖች መዋጮ ጠይቆ የሚሠራ የደላላ ድርጅት አሠራር ከተከሰተ ውሎ አድርጎል።”⁹

ያለደም መፍሰስ ገንዘብ የሚያፍስና በአቋራጭ የሰውን ገንዘብ የሚነጭ ሁሉ በስተመጨረሻ ፍርዱን ከእግዚአብሔር ዘንድ ማግኘቱ አይቀርም። ባቋራጭ ሳይደክሙ ገንዘብ ለማግኘት የሚደረግ ሩጫ ኢትዮጵያን አያሳድጋትም ጥቂቶች ብቻ የሚገደሉበት አብዛኛው ህዝብ የሚቸገርባት ሀገር ትሆንብናለች እስቲ “አብረው ይበላሉ” እንደምንባል ሁሉ አብረን ደግሞ ለማደግ እንጣር እንጂ አንዱ የለፋበትን ሌላው በትንሽ ጊዜ በመውሰድ በአቋራጭ የመክበር አባዜ ከማንነታችን ውስጥ ወጥቶ በላባችን ፍሬ ለመኖር እንወስን።ያን ጊዜ ኢትዮጵያችን ከዳቦ ቅርጫት ወጥታ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

⁹ አቤት ውሸት በደላ ተሰማ ገጽ 7-10

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እግዚአብሔር የሥራም የሠራተኛም ባለቤት ነው። ስለሆነም ሥራ ለሰው ልጅ ከእግዚአብሔር የተሰጠ የፀጋው ስጦታ ነው ለማለት ይቻላል። ሰው በአእምሮው አስቦ፣በእጅ-እግሩ (በአካሉ) ተንቀሳቅሶ እንዲሠራ፣ እግዚአብሔር ሰውን ከፍጥረቱ ሁሉ የበላይ አድርጎ ፈጥሮአልና። ሆኖም ሰው የእግዚአብሔርን የፀጋ ስጦታውን ስለማያስተውልና በእግባብ ስለማይጠቀምበት፣ ኢትዮጵያውያን ወገኖቻችን ከእግዚአብሔር የተሰጠን ብዙ የምድሪቷን የፀጋ ስጦታን በእግባብ ካለመጠቀማችን የተነሣ፣ ኢትዮጵያውያን ወገኖቻችን በብዙ የኢኮኖሚ ጉስቂልና ውስጥ ይገኛሉ። ይህም ሁኔታ ዛሬ አንተንና አንተን መሰል የሆኑትን ሌሎችንም እንደሚያሳስብ ሁሉ፣ የቀደሙትንም አባቶችን ሳያሳስብ አልቀረም ነበር። በመሆኑም ከቀደሙት አባቶች ስመ ጥሩ ታዋቂ ደራሲ የነበሩት አቶ ከበደ ሚካኤል በአንዱ መጽሐፋቸው ውስጥ የሚከተለውን ሀሳብ ሕዝቡን ለሥራ እንዲያነቃቃ አስፍረው ነበር።

በመርከብ ሲጓዙ በጣም እያመረኝ

በአየርም ሲበሩ በጣም እያመረኝ

የማግኘቱ ነገር ብልሃቱ ቸገረኝ፤

ሠርታችሁ ልይና እናንተ ልጆቼ

እኔም ወግ ይድረሰኝ እንደ ጓደኞቼ።በማለት የኢትዮጵያ ድምጽ ለስመስለው ይህን መልዕክት አስተላልፈው፤ አልፈዋል።

ኢትዮጵያ ከዳቦ ቅርጫ ወጥታ የዳቦ ቅርጫት ባለቤት እንድትሆን፣ ከዜጎችዋ የሚጠበቀው፣ በመንግስት የሚዘረጋውን፣ የትምህርት መዋቅር ዕድል በመጠቀም ለስራ የሚጠቅመውን እውቀት በመገብዩት፣ ለኑሮው ወሳኝ የሆነውን ስራን በማክበርና በመውደድ፣ ለርቶ ራሱን የሚጠቅምና አገሩን የሚያስከብር መሆን አለበት።

ከቤተ ክርስቲያንም የሚጠበቀው ለምዕመንዋ የስራን ክቡርነትና

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ጠቃሚነትን ገልጾ በማስተማር ሕዝቡ የሰራ ባህሪይና ባህል እንዲኖረው ማድረግ ነው። ቤተሰብ የሰራ አክብሮትና ፍላጎት ያለው ቤተሰብ መሆን አለበት። ቤተሰብ ስራ የሚያከብርና የሚወድ ከሆነ፤ ልጆችም ከቤተሰብ ይማራሉ። ከሁሉ በላይ ደግሞ እግዚአብሔር ቤትን (ሥራችንን) ካልሰራ ሠራተኞች በከንቱ ይደክማሉ ተብሎ በሕያው ቃሉ የሰጠንንም በማክበር እግዚአብሔርን በሰራችን የበላይ አድርገን ስፍራ መስጠት ይገባል።

አንተም ዛሬ የተጠመድክበት የወንጌል ሥራ፤ የሥነ መለኮት ትምህርት ተከታታይ ጥናትና የቤተሰብ አስተዳደር ሽክም ላይ ጨምረህ፤ ለሀገርና ለወገንህ ከእግዚአብሔር የተሰጠህን ሽክም በመጽሐፍ ለማስቀመጥና ለሕዝቡም ለማስተላለፍ «ሥራ ሥራ ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች» በሚል ርዕስ ይህን መፅሐፍ ለማዘጋጀት በመቻልህ፤ እንኳ እግዚአብሔር እረዳህ እላለሁ። “ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና” (ፊል. 2:13)

አቶ መርጋ ሰርቤሳ

ከአቃቂ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በነገራችን ላይ ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት እንዳትሆን ችግር የሆነባት በአቋራጭ ለመክበር ማሰብ ብቻ አይደለም፤ የተዛባ የሥራ አመለካከታችንም ጭምር እንጂ። ታዲያ ለዚህ የተዛባ የሥራ አመለካከታችን ደግሞ ምን እናድርግ?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ምዕራፍ ሰድስት

**ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት የምትሆነው የተዛባ የሥራ
አመለካከታችንን ስንተው ነው።**

የተዛባ የሥራ አመለካከታችን የሚወገደው አለቃችንን ወይም ሰውን ፈርተን ብቻ መሰራትን ስናቆም ነው። አንዳንድ ሰዎች ትጉ እና ታታሪ ሠራተኛ የሚመስሉት የበላይ አለቆቻቸው ከአጠገባቸው ዘወር እስኪሉላቸው ድረስ ብቻ ነው። እነርሱ ዘወር ሲሉ ሥራ የለም። አለቃችን ግን ሥራው መሆን አለበት የምንፈራውና የምናከብረው እግዚአብሔር መሆን አለበት ። ለሥራችን ታማኝ ስንሆን አለቆቻችንም ይወዱናል። ቃሉም እንደህ ይላልና፡- “ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታርጉ የምታደርጉትን ሁሉ በትጋት አድርጉት ለጌታ የርስትን ብድራት እንድትቀበሉ ታውቃላችሁና የምታገለግሉት ጌታ ክርስቶስ ነውና።” ቆላ 3:23-24

“ጌታ ኢየሱስ አናፂ ሆኖ ሰርቷል፤ እርሱ ግን እግዚአብሔር ነበር። ጳውሎስ ድንኳን ሰፊ ነበር። እርሱ ግን ድንኳን ሰፊ ብቻ አልነበረም። ለአህዛብ የተጠራ ሐዋርያም ነበረ። ጴጥሮስ አሳ አጥማጅ ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን ለአይሁዶች ሐዋርያ ነበር። ሊድያ ሐር ሻጭ ነበረች፤ ነገር ግን ሐር ሻጭ ብቻ ሳትሆን ለጌታ የምትመሰክርና እንግዳ ተቀባይም ነበረች። እነዚህ ሰዎች ከላይ የተጠቀሱት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ መርሆችን ተከትለዋል። እንተሰ /እኛስ እንከተላቸዋልን?

እኛ ኢየሱስ ክርስቶስን በዓለም የምንወክለው በንግግራችንና

**የበሰለ ክርስቲያን ማለት
የተወረወረበትን ድንጋይ
መልሶ የሚወረወር ሳይሆን፤
በተወረወረበት ድንጋይ ቤት
የሚሰራ ነው!**

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

በስሜታችን ብቻ ሳይሆንን በሥራችንም ጭምር ነው። እኛ ለዓለም ጨውና ብርሃን ከሆንን በሥራችንም ጨውና ብርሃን መሆን ይኖርብናል። በእኛ ምክንያት የእግዚአብሔር ስም እንዳይሰደብ በተቻለን መጠን ከሌሎች በሥራችን ልቀን መታየት ይኖርብናል። ያኔ ነው እድገትም ሌላም ነገር ሥራችንን ሊከተል የሚችለው፤ እግዚአብሔርንም ልናከብር የምንችለው።

ከዚህ በታች ያሉትን ጥቅሶች ልብ እንበላቸው፡-

በሙያው ሥልጡን የሆነውን ሰው አይተሃልን

በነገሥታት ዘንድ ባለሟል ይሆናል።

አልባሌ ሰዎችን አያገለግልም

/ምሳሌ 22: 29/ /አዲሱ መደበኛ ትርጉም/

በሰነፍ ሰው እርሻ በኩል አለፍኩ

ማስተዋል የጉደለውን ሰው የወይን ቦታ አልፌ ሄድሁ

በያለበት እሾህ በቅሎበታል መሬቱም ዓረም ለብሶአል።

ቅጥሩም ፈርሷል

ያየሁትን ነገር አወጣሁ አወረድሁ

አስተዋልሁትም ትምህርት አገኘሁ

ጥቂት ላንቀላፋ ጥቂት ላሸልብ

እጄን አጣጥፌ ጠቂት ልረፍ ብትል

ድህነት እንደ ወንበዴ

እጦትም እንደታጠቀ ሰው ይመጣብሃል።

/ምሳሌ 24:30-34/

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

እግዚአብሔር እጅግ መልካም ሰራተኛ መሆን እንዳለብን በእጅጉ ይጠብቅብናል። ምክንያቱም እርሱ ሰራተኛ ነውና። እርሱ ገደብ የለሽ፤ ከሰው አዕምሮ በላይ የሆነ ሥራ እንድንሰራ አይጠብቅብንም። ነገር ግን በተቻለን መጠን ትጉና ውጤታማ ሰራተኞች እንድንሆን ይጠበቅብናል።”

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ሥራ እየሰሩ በቴሌቪዥን ሲተላለፍ ስናይ ሁሉም ሰው ደፋ ቀና እያለ ለሰራ ሲጣደፍ የሚቆም የሚያወራ ሳይኖር እናያለን። ሁልጊዜ እንደዚህ ብንሰራ እንዴት ግሩም ነበር እላለሁ ለእራሴ። ሁኔታው ግን አንዳንድ ሰዎች ደፋ ቀና የሚሉት ሠራተኛ መስለው የሚያስመስሉትም የሚቀርበው የቴሌቪዥን ጋዜጠኛ መኪናውን አስነስቶ ከአጠገባቸው እስኪሄድላቸው ድረስ ብቻ ይመስላል ። ይኸ ደግሞ ግብዝነት በራስ ህይወትና እንጀራ ላይ መጫወት ነው። አንዳንድ ሠራተኞች ጠዋት ሁለት ሰዓት ፈርመው መስሪያ ቤት ገብተው ለአራት ሰዓት የሻይ እረፍት ከወጡ በኋላ አይመለሱም። ታዲያ አንደዚህ ካደረግን የት ጋር ነው የሚታየው የእኛ ታማኝነት / Integrity/?

ዛሬ እስቲ እንደ ጉንዳኖች በታማኝነት እንስራ ብዬ ለሁሉም ኢትዮጵያውያን ዜጎች በሙሉ ጥሪዬን አቀርባለሁ። ጉንዳን አለቃ ሳይኖራት ትሰራለችና ምሳሌ 6: 6-7 “አንተ ታካች ወደ ገብረ ጉንዳን ሂድ መንገድዋንም ተመልክተህ ጠቢብ ሁን አለቃና አካሄድ ሳይኖራት መብልዋን በበጋ ታሰናዳለች።” ጉንዳን አለቃ ኖረ አልኖረ ጭንቀቷ አይደለም። ግን ሁሌ ተመልካች እንዳለ አድርጋ ትሠራለች እኔ በጣም ከሚያሳርረኝ ጉዳይ አንዱ

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አንዳንድ መስሪያ ቤት ለሥራ ጉዳይ ስሄድ ብዙ ባለጉዳይ ውጪ እየጠበቀ እግራቸውን ወንበር ላይ ሰቅለው በተሽከርካሪ ወንበር ላይ ተቀምጠው ጋዜጣ የሚያነቡ እና በስራ ሰዓት የኮምፒውተር ጌም የሚጫወቱ ኃላፊዎች ናቸው። ታዲያ ፀሐፊዎች ትገርመኛለች፡ የተቸገረ ባለ ጉዳይ ሁሉ ለመግባት ሲጠይቁት ስብሰባ ላይ ናቸው፤ ለሥራ ጉዳይ ወጥተዋል /አይ! ሞት ይሻላል ህሊናን ሽጦ ከመኖር/ ምን ታድርግ እሷማ፡አልፈርድባትም “ የአሳ ግማቱ ከአናቱ ነው” እንደሚባለው የጠፋው ከላይ ነው። እኔ እንደ እነዚህ በህዝብ ላይ እና በራሳቸው ላይ የሚጫወቱ አለቆች ከአንድ ጊዜ ማስጠንቀቂያ በኋላ ከሥራ እንዲሰናበቱ ቢደረግና ሥራቸውንና ሠራተኛውን ህዝቡንም አክብረው የሚሠሩ አለቆች በፋንታቸው ቢተኩ በእኔ ግምት መስሪያ ቤቱ በሁለት አመት ውስጥ ትርፋማ የሚሆን ይመስለኛል።

በሀገር ደረጃ ደግሞ ኢትዮጵያ ታድጋለች።እነዚህ ሥራ የማይሠሩና የማያሠሩ ግን ዋናውን ቦታ ይዘው የሚያለምጡ ዋልጌዎች ወይም የህዝብን ገንዘብ ሳይሰሩ የሚመጡ መዥገሮችን መንግስት ከእስከዛሬው በበለጠ አጠናክሮ እርምጃ እንዲወስድባቸው ለእናት አገሪ በመቆርቆር ስሜት ጥቆማዬን አቀርባለሁ።

አገራችን እንድታድግ ዋና ለስራችንም ሆነ ለሕይወታችን የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር ቀና አስተሳሰብ ነው። ስለ ቀና አስተሳሰብ አስቲ የሚከተለውን ጽሁፍ እንመልከት። “ ቀና አስተሳሰብ / ቀና አመለካከት/ ለስኬታማነት ዋና መሠረት ነው። ቀና አስተሳሰብ ማለት ሁሉም ነገር ማለት ነው። እንዲህ ከሆነ ደግሞ ለሁላችንም ያስፈልገናል ማለት ነው። በዚህ ውስጥ ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አንድን ለውጥ ለማምጣት የሚከተሉትን ማግኘት ይኖርብናል።

1. ንቃት ማግኘት (Awareness)
2. ፍላጎት መኖር (Desire)
3. እውቀትን መጨበጥ (Knowledge)
4. ክህሎታችንን ማሳደግ (Skill)
5. የማያቋርጥ እውቀት ውስጥ መግባት

ሁላችንም የተነሳንበትን /የመጣንበትን/ መስመር ከሚከተሉት ከሁለቱ አንዱ ይሆናል። ይህም ማለት በሁለቱ መሠረታዊ ሁኔታዎች ላይ የሚያጠነጥን አመለካከት / አስተሳሰብ/ ነው ። ያለን አመለካከታችን የሚበቅለው ከእነኚህ ከሁለቱ ነው።

ነገሮች እንደሆኑት ወይም እውነታዎች
(The way things are or realities)

ነገሮች ሊሆኑበት የሚገባቸው ሁኔታ ወንድና ሴቶች
(The way things should be or values)

የሰው ልጅ እውነታውን (Reality) ጨብጦ ነው የሚያድገው። ከዚህ ውጪ ካደገ

ደግሞ እውነታውን ሳይጨብጥ ይቀራል። ስለሆነም ህይወቱን ሙሉ እውነታውን (Reality) ሲፈልግ ነው የሚታየው። ስለዚህ ይህን መሠረታዊ የሆነ ነገር በጥሞና መገንዘብ ይኖርብናል።

ለምንድን ነው ለአመለካከት / ለአስተሳሰብ/ ዋና ቦታ

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የሰጠነው? በሀርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ውስጥ የተደረገ ጥናት እንደሚያመለክተው 85% የሚሆኑት ሰዎች ሥራ ወይም የሥራ እድገት የሚያገኙት በአመለካከት ሊሆን 15% የሚሆኑ ሥራ /እድገት/ የሚያገኙበት በትምህርት ነው። ከዚህ መረዳት የምንችለው ትልቅ ቁም ነገር ከትምህርት ቤቶች እውነትና አህዝ (Fact & Figure) ብቻ ሳይሆን ተማሪው ህይወቱን የሚለውጥበትን፣ ህይወቱን የሚመራበትን ትምህርት እንዲያገኝ ማድረግ ይገባል ማለት ነው። እንዲያውም ከተጠናው ጥናት ቀጥሎ ከታዩት 100% የትምህርት ቤት ዋጋ የሚከፈለው ለእውነትና አህዝ (Fact & Figure) ነው። ለምሳሌ፡- ሰዎች አካውንቲንግ አጥንተው ቢወጡ አህዝ (Figure) ነው አጥንተው የወጡት ። ሥራ ላይ ወጥተው እንዴት እንደሚኖሩ ባለማወቀቸው ስኬታማ አይደሉም። ይህ ሁኔታ በትምህርት ስርዓታችን ውስጥ ምን ማካተት እንዳለብን በግልፅ ይጠቁመናል። አሁንም ቢሆን አስተምረን የምናወጣቸው ሰዎች ምን ደረጃ ላይ እንዳሉ ለሁላችንም ግልፅ ነው።

በተቋም ደረጃ ስናየው ለአንዳንድ ተቋማት ጥሩ እድገት ሲያሳዩ ለሌሎች ደግሞ አዝጋሚ በሆነ እድገት ውስጥ ይገኛሉ። ይህ የሆነው ለምንድ ነው?

በአገር ደረጃም ቢሆን ማየት እንችላለን እንደ ጃፖን ቻይና፣ ማሌዢያ፣ ወዘተ ያሉ አገሮች በጣም ፈጣን እድገት ሲያሳዩ እኛ ግን የ3,000 ዘመን ታሪክ እያለን አሁንም ስለድህነት ቅነሳ እያወራን ነው ያለነው። " ስለዚህ የተዛባ የሥራ አመለካከታችንን አስወግደን በእነትና ለእውነት ብንሰራ ድህነት ይቀነሳል።"¹⁰

¹⁰ የብልጽገግና ቁልፍ ገጽ 12-13 አዲስ አበባ 1999 ዓ.ም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

"አንዳንድ ስግብግብ አናጢዎች በአካባቢያቸው አንድ የሚሠራ ሥራ ኖሮ ሲጠሩ አስቀድመው ቀብድ ይወስዳሉ፤ ይህንን ሥራ ፈጽመው ሳያስረክቡ ለሌላ ሥራ ሌላ ቀብድ ይወስዳሉ። ይህንንም ሳያጋምሱ ለሌላ ሥራ ቀብድ ይወስዳሉ። እንደዚህ እያደረጉ አንዱንም ሳይጨርሱ ዓመት ሙሉ ይፈጃሉ። ቢለመኑ ገንዘብ ቢጨመርላቸው በሕግ ቢከሷቸው እንቢ ብለው በመጨረሻም የማይረባ ሥራ ሠርተው ይተውታል። ይህ እንግዲህ ለሥራ ካላቸው የተሳሳተና ቅንነት ከጎደለው የግል አመለካት የሚመጣ ነው።

ስንቱ የጭቃ ሠራተኛ ነው ቀብድ በልቶ ለጭቃ የቆፈረውን ዐፈር ከዚያው ኩይሳ አድርጎ ያልጠፋ? ስንቱ ብረት ሠራተኛ ነው ሥራ ተብሎ የተሠጠውን ልዩ ልዩ የብረት መቆፈሪያ፣ ማጭድ፣ ደማ፣ ሾድራ ... ሠርቶ ሲያበቃ ለባለንበረቱ በመስጠት ፈንታ ገበያ አውጥቶ ሽጦ ያልበላ? ሲጠጋቅ ግን "ገና ነው፤ ነገ ሠርቼ አስረክባለሁ" ይላል። ከዓመታት በኋላም "ነገ" ይላል። ሰው መመላለሱ ካልሰለቸው እርሱ መዋሽቱ አይሰለቸውም። እቤት ውሸት!

ስንቱ ሽክላ ሠሪ ነው የተሰነጠቀውን ዕቃ ባለው ችሎታው ደህና አስመስሎ ለብጦ ያልሸጠ? ለአንድ ቀን እንኳ ሳያገለግል ገል ሆኖ ይቀራል። ታዲያ እርሱ "ደህና አድርጌ በላሁት!" ይላል።

አንዳንድ ሊስትሮም ጫማ ሲጠርግ አስጠራጊው ተኩረት ሰጠቶ ካልተቆጣጠረው ቀለም ሳያስነካ ይወለውልና በቃ ክፈል የሚል የኳኳቴ ድምፅ ያሰማል።

አንዳንድ ባለወፍጮዎች የቀረበላቸውን እህል ሲመዝኑ ቁጥር

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አመልካቹ የሚዛን ምላስ ገና ቁጥሩ ላይ ሳያርፍ ያስከፍላሉ። ወፍጮው እህል እያደቀቀ እያለ ጊዜና ነጻጅ እንዳይፈጅባቸው መቆጣጠሪያውን ያላሉና ሽርክት ያወርዳሉ።

እስኪ ደግሞ እንግዲህ በግል ሥራ ከሚተዳደሩ ሰዎች ወጣ ብለን ተቀጥረው ሰለሚሠሩ ሰዎች ጥቂት እንመልከት፡-

ብዙ ሥራ ያጡ ሰዎች ሥራን ይፈልጋሉ። አንዳንድ ሰዎች ግን ከብዙ ውጣ ውረድ በኋላ ሥራን ሲያገኙ ግን መሥራት አይፈልጉም። ቀድሞውኑ ሥራን የፈለጉ አይመስሉም። ይህ ማለት በሥራ ገበታ ላይ ይሰየማሉ፤ ደመወዝ የደረጃ ዕድገት፣ የሠራተኛ መብት፣ የሥራ ቦታዎች ደንገነት፣ ከሁሉም የተሻለና ምቹ ቦታ፣ እንዲሁም ኃላፊነት ተሰጥቷቸው ማዘዝ ይጀምራሉ። ይህንንም እንደስራ ይቆጥሩትና በተመደቡበት ሥራና ኃላፊነት መለገም ይጀምራሉ። መፈፀም ያለበት ተግባር መኖሩንም ይዘነጋሉ። “ፊትን ማስገረፍ፣ አለቃን መያዝ፣ የማር ወለላ የመሰለ ንግግር ማንጠባጠብ፣ ራስን በራስ ማሞጋገስ፣ ያልሰሩትን ማውራትና መዋሽትን” ሥራቸው ያደርጋሉ። ይህንን ለምደው ለአካባቢያቸውና ለአገራቸው ዕድገት ለሀይማኖታቸውና ለጌታቸው ክብር ምንም የማይረቡ ከንቱ ሰዎች ሆነዋል። ሲቀጠሩ የተናገሩትን ቃልና የገቡትን ውል በመተው ይዋሻሉ። የሥራ ሰዓት መስረት ሳይቸገሩ ቸገረኝ ማለት ከሚዋሹ ሰዎች ጋር ተመሳሳይነት ሳይታመሙ የሐኪም ማስረጃ ማውጣትና ለአለቃ ማቅረብ በተቻለ መጠን ደመወዝ እንዳይቆረጥ ልዩ ልዩ ውሸቶችን መዋሽት የሚያዘውትሩ ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም። እሠራለሁ ያሉትን ወይም በመንግስት

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

የተደነገገውን ያህል ሰዓት ሳይሰሩ ወይም አፈፅማለሁ ያሉትን ተግባር ሳይፈፀሙ ያንን የተመደበውን ገንዘብ መውሰድ ማጭበርበር ወይም መዋሽት አይመስላቸውም ይሆን?

እርስዎ ከዚህ ነፃ ነዎት? እርስዎም ድንገት ጌታ ሳይመጣብዎት ተራዎ ደርሶ ከመወሰድዎ በፊት ይታረሙ። የእያንዳንዱ አማኝ ሥራ በእሳት ስለሚፈተን በዚያ ቀን የሚቃጠልብዎን ሥራ እየሠሩ መሆንዎን ይገነዘባሉ? እምነት / ሃይማኖት / በየዕለቱ በምንፈፅመው ተግባራት የሚንፀባረቅ መሰከታዊ ባህርይ እንጂ በእምልኮት ቀን ለብሰነው የምንወጣው “ዩኒፎርም” አይደለም።

አንዳንድ የሥራ ኃላፊዎች ደግሞ ኃላፊነታቸው ከሰውና ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው አደራ መሆኑን ይገነዘባሉ። “ሲሾም ያልበላ ሲሻር ይቆጩዋል” ከሚሉ ውሸተኞች ጋር ይስማማሉ። በኃላፊነታቸው ምክንያት እንዲያንቀሳቅሱት በእጃቸው የገባውን ገንዘብና ንብረት በተቻለ መጠን ለራሳቸው ለማድረግ ጥረት ያደረጋሉ። እንደ ምንም አድርገው ሒሳብ ለማወዳደቅና ገንዘቡን ከያዘው ሰው ጋር ተመሳሳይነት ለመብላት ሽር ጉድ ይላሉ፤ ወይም አለቀድሞ ከበላው ሰው ጉቦ ይበሉና ሒሳቡ እንዳይጣራ ጋሬጣ ይሆናሉ። ሐሰተኛ ደረሰኝ /የወጪ ማስረጃ/ እየፈጠሩ ገንዘቡን ሙልጭ አድርገው ይጨርሱለታል። ሰው ደርሶባቸው ካልወቀሳቸውም እግዚአብሔርም በዚህ ድርጊታቸው የተስማማ ይመስላቸዋል። አንዳንድ ስግብግብ ዕቃ ሻጮች ብዙ የድርጅት ዕቃ ገዢዎችን ደንበኞቻቸው ለማደረግ ንግተው የሚያቀርቡላቸውን ጥያቄ ለምተዋል? እንበልና ገዢው

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

የ100 ብር ዕቃ ከገዛ በኋላ ደረሰኝ ለመጻፍ ሲነሡ “ስንት ብዬ ልጻፍልህ?” ይላሉ። ወይም ማንተምና ፊርማቸውን አኑረው ባዶ ደረሰኝ ቆርጠው ይሰጣሉ። በዚያም ከሸያጩ ውጪ የ “ወጪ” ይሰጧቸዋል። ያለ ድካም ለመበልጸግ የሚፈልጉ አንዳንድ የግዢ ሠራተኞች አቅራቢዎችም እንደዚያ ዓይነትን ሰው ይወዳሉ። ሊገዙ የፈለጉት ዕቃ እርሱ ዘንድ ሳይሆን ሌላ ቦታ ቢኖርም እንኳ ከተማ ውስጥ የዚያ ዓይነት ዕቃ አንደሌለ አለቆቻቸውን ለማሳመን ይሞክራሉ። ይህ እንግዲህ የሕዝብን ወይም የድርጅትን ገንዘብ ሁለቱንም ወገኖች እንክት አድርገው ለመብላት መቋመጣቸውን ያሳየናል። ጥቅስ ይዞ የሚመጣውን ሰይጣን ሳይጠራጠሩ ወደኋላም ሳይፈገፍጉና ቅርም ሳይላቸው ያስተናግዳሉ።

የጌታን ቃል ችላ የሚሉ አንዳንድ ክርስቲያኖች የዚህን አይነት ነውረኛ ረብ መቀበል ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ሥራ ብለው አሥራትና ምጽዋት ይሰጣሉ። በዚያም ራሳቸውን በብርቱ ክርስቲያኖች ቁጥር ያስገባሉ። “እግዚያብሔር ምን ይለኛል?” ከማለት ይልቅ በአካባቢው ካለው ኅብረተሰብ ጋር ተመሳሰሎ መኖርን እንደ ትልቅ ሃይማኖት /እምነት/ አድርገው ይቆጥራሉ። አቤት ውሸት! ለሰውም ለእምላክም መዋሸት!¹¹

ሌሎች መስተካከል ያለባቸው የተዛቡ የሥራ አመለካከቶችን እጠቁማለሁ አንዳንዶች ከውጭ ሀገር በሚላክላቸው የዘመዶቻቸው ገንዘብ ብቻ በመተማመን ታጥበው ታጥነው ነጭ ልብሳቸውን ለብሰው ጀል ተቀብተው ብቻ ከተማውን ሲያካልሉ ቁጥሩ ያልታወቀ ማኪያቶ ሲጠጡ ምናልባትም ሲጋራ ሲያጨሉ

¹¹ አቤት ውሸት በደላ ተሰማ 16-18

ሐሽሽ ሲያሸሹ ይውሉና ማታ ቤታቸው ሥራ ሰርቶ እንደገባ ሰው እኩል ገብተው እራት በልተው ይተኛሉ። እስከመቼ ይህ ነገር ይዘለቃል ክፉን ያርቀውና ውጪ ሀገር ያለው እንደ ገቢ ምንጭ ተደርጎ የሚቆጠረው ዘመድ አንድ ነገር ሆኖ ዶላሩ ቢያቆምስ በሰፊው የለመደው ይኸ የሀገር ውስጥ “ሰው መሳይ በሸንጎ” ምን ሊሆን ነው? ሌላም ነገር አለ እኮ (11 ደጋ ወንድሞች ያሉት 12ኛ ሀብታም ሰው አንድ ቀን እርሱ ራሱ 12ኛ ደጋ መሆኑ አይቀርም) እንደሚባለው። አረ ጉበዝ ነቃ እንበል! እስቲ በራስ መተማመንን በሥራ እናሳይ። አስገዳጅ ሁኔታ ካልገጠመው በስተቀር ኢትዮጵያዊ እኮ የሰው ጥገኛ መሆንን አይወድም። ደግሞ እኩ አገር የምታድገው ሁላችንም አብረን ተብረን በመስራትና የየራሳችንን ድርሻ ለሀገራችን በማበርከት ነው እንጂ! ምንም ማድረግ አልችልም በሚል ተስፋ መቁረጥ ሆነን አይደለም።

አንድ ሽማግሌ በባህር ዳርቻ ላይ እየተንሸራሸሩ ሳለ የባህር ማዕበል ወደ ዳር ያወጣቸውን ዓሣዎች በአሸዋ ላይ ሆነው ሲያለከልኩ ያያሉ፤ ታዲያ እንዳይሞቱ በማለብ አንድ አንዱን ቀስ እያሉ እያነሱ ወደ ባህሩ ሲወረውሩ በአጠገባቸው ዝም ብሎ አሸዋው ላይ ተኝቶ የሚመለከታቸው አንድ ወጣት ልጅ አንዲህ ሲል ይጠይቃቸዋል። “አባባ ይህን ሁሉ አሳ ማዳን አይችሉም ለምን ይደክማሉ?” ቢላቸው “አዎ ይህንን ሁሉ ዓሣ ባልችል ይህችን በእጄ ያለችውን አንዲት ዓሣ ግን ማዳን እችላለሁ” ብለው ተራ በተራ ዓሣዎቹን ወደባህር መወርወራቸውን ቀጠሉ። አዎ የምንችለውን ያህል በመስራት ድርሻችንን እንወጣ እንጂ ያለሥራ ተቀምጠን የሚሰሩ ሰዎችን ተስፋ አናስድርጥ። ሽክምም

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

አንሁን የተፈጠርነው ለሥራ ነውና። ሌላውም ሰው እኩ
ኃብታም የሆነው ሠርቶ ዋጋ ከፍሎ እንጂ እንዲሁ ቁጭ ብሎ
አይደለም።

እግዚአብሔር ፀጋውን ባበዛልን መጠን ከባለቤቱ ጋር በጋብቻ
ዙሪያ የማማከር አገልግሎት ለጠየቁን ሁሉ እንሰጣለን። ታዲያ
እስከ አሁን ከታዘብኩትና መቀጠልም የለበትም ብዬ በጊዜ
እንዲስተካከል እያወገዝኩትና የምችለውን ሁሉ እያደረኩ
ያለሁት ትክክል ያልሆነ የወጣቶች የትዳር አጋር መምረጫ
መስፈርት ላይ ነው። በተለይም “ሀብታም ሚስት እፈልጋለሁ”
የሚለው (እግዚአብሔርን የምትፈራ እኔንም የምትወደኝና
የምታከብረኝ ሚስት ስጠኝ እንጂ አብረን ሰርተን ኃብት
እናገኛለን) የሚለው ግሩም አመለካከት ቀርቶ (ኃብታም ሚስት
ስጠኝ) የሚለው አመለካከት ሊያይል አይገባም። የምናገባው
ሰውን እንጂ ኃብት አይደለምና ይህ ሊስተካከል የሚገባው
የተዛባ አመለካከት ነው።

እኔ በተወለድኩበት አካባቢ ሀብታም ሴት የሚያገባ ሰው አገባ
አይባልም።

“አቶ እክሌ ተከርቸኞ ገባ” ነው የሚባለው እንጂ፤ ምክንያቱም
ሴትዬዋ ሁሉም ነገር አላት፤ የሌላትና ባዶ የሆነባት ባል የሚለው
ቦታ ነበርና፤ ስለዚህ አቶ እክሌ ሄዶ ተከረቸመ ለማለት ነው።
ተከርቸኞ መግባት የሚፈልጉ ክርስቲያኖችም ገጥመውኛልና
ይህ የተዛባ አመለካከት ስለሆነ ሊስተካከል ይገባዋል።

ሌላው ሊወገድ የሚገባው የተዛባ የስራ አመለካከት ደግሞ
በምቀኝነት ከሌሎች ጋር መፎካከር ነው። ለምሳሌ አንድ ሰው

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!

ሥራ... ሥራ... ኢትዮጵያ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።

ሥጋ ቤት ከፍቶ ከሆነ ሌላው አጠገቡ መቶ ሌላ ሥጋ ቤት
ይከፍታል። በመደዳ ሥጋ! ሥጋ! ሥጋ! ይሆናል ምናል
የመጀመሪያው ሥጋ ቤት ከከፈተ! ሁለተኛው ሰው አጠገቡ
አዋዜ ቤት ወይ ሚጥሚጣ ቤት ቢከፍት። ለሰውም ጥሩ ነው
እዚያው ሥጋ ገዝቶ ከጉኑ ካለው አዋዜ ቤት አጥቅሶ ወይም
አተምትሞ ይበላል። አንዱ ፀጉር ቤት ቢከፍት ሌላውም መጥቶ
ፀጉር ቤት ይከፍታል ከጎኑ መደዳውን ፀጉር! ፀጉር!
ፀጉር! ይሆናል ምናል የመጀመሪያው ፀጉር ቤት ከከፈተ
ሁለተኛው ምላጭ ቤት ወይም ቶንዶስ ቤት ቢከፍት። የፀጉር
ቤቱም ባለቤት እርቅ ሄዶ ምላጭ ከሚገዛ እዛው ይገዛል። ይህ
ደግሞ እርስ በእርስ መደጋገፍ እንጂ መመቀኛኝነት አይሆንም።
ምናል ደግሞ ከተቻለ የፀጉር ቤቱንና የቶንዶሱን ካፒታል አንድ
ላይ አድርገው ሰፋ ያለ ቤት ተከራይተው አብረው ቢሰሩም እኮ
ይቻላል ይህን በማድረጋቸውም “ኢትዮጵያውያን አብረው
ይበላሉ እንጂ አብረው አይሠሩም” የምትለዋን አባባል መቀየር
ይችላሉ። “ድር ቢያብር አንበሳ ያስር” እንደሚባለው ብሂል
በመተባበር ስንሠራ ሀገራችንን ማሳደግ እንችላለን። በመተባበር
ድህነትን ማሸነፍ እንችላለን። ድህነትን ማሸነፍ የምንችለው
በመገለጽ ወይም በመርገም ብቻ አይደለም። ጠንክሮና ተባብሮ
በቅንነትና በእውነት በመስራትም ነው እንጂ። ያኔ ታዲያ
ኢትዮጵያችን ከዳቦ ቅርጫ ወጥታ የዳቦ ቅርጫት ትሆናለች።
በነገራችን ላይ ኢትዮጵያችን የዳቦ ቅርጫት እንዳትሆን ማነቆ
የሆነው የተዛባ የሥራ አመለካከታችን ብቻ ሳይሆን ወላጆች
ልጆቻቸውን ለስራ ማነሳሳት አለመቻላቸውም ጭምር ነው።
ታዲያ ወላጆች ልጆቻቸውን ለሥራ እንዲያነሳሉ ምን ይደረግ?

ሥራ... ሥራ... በአገርህም ኩራ!